СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

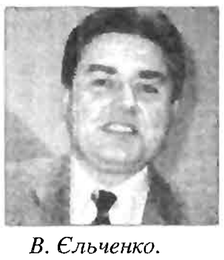
ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 22 ЖОВТНЯ 1999 ЧИСЛО 43 VOL. CVI FRIDAY, OCTOBER 22, 1999 No. 43

Україна – у Раді Безпеки ООН

Нова перемога українських дипломатів

Два роки інтенсивної і напруженої праці українських дипломатів і політиків принесли свій результат. Україну втретє за всю історію її членства в ООН і в перше за часів незалежности прийнято до складу тимчасових членів Ради Безпеки ООН від Східньо-Европейської групи. Детально про роботу над вступом України до престижної організації розповів журналістам під час брифінгу в постійному представництві України в ООН посол Володимир Єльченко у вівторок, 19 жовтня.

В. Єльченко.

– Голосування відбувалося в чотири тури. Після першого за Україну проголосували 92 країни за Словаччину 79. Дипломати кинулися схиляти на свій бік колег і вже в третьому турі рахунок був 113 до 57. Для того, аби бути обраним, треба набрати 114. І хоча після цього Словаччина відмовилася на користь України, Генеральний секретар наполіг на четвертому турі. І тоді 158 країн проголосували за те, щоб долучити Україну до елітного клюбу Ради Безпеки. Три країни голосували проти і 6 утримались.

Аби здобути голоси виборців, дипломати, як і політики, вдаються до

(Закінчення на стор. 13)

Козацький курган – на честь Чорновола

КИЇВ (ДІНАУ). – Біля Борисполя на Київщині, відбулося освячення козацького хреста на місці загибелі голови НРУ Вячеслава Чорновола і його помічника Євгена Павлова. Хрест встановлено на кургані, насипаному – вперше в історії новітньої України – за стародавнім козацьким звичаєм. Посланці Руху привезли і зсипали на курган пригорщі землі з різних областей України. У церемонії освячення взяли участь ієрархи Української церкви, голова Руху Генадій Удовенко, син Вячеслава Чорновола Тарас, голова партії "Реформи і порядок" Віктор Пинзеник, активісти Руху і представники громадськости.

Тарас Чорновіл сказав журналістам: "Загибель Вячеслава Чорновола – політичне вбивство". Він вважає, що міністер внутрішніх справ Юрій Кравченко своєю заявою, яку було оприлюднено наступного дня після трагедії, про те, що це "лише дорожньо-транспортна пригода і тому інші версії не розглядатимуться", сприяв укриванню злочинців. Тарас розглядає також можливість помсти з боку Росії, за те, що В. Чорновіл проявив принциповість у розгляді нафтогазових питань у парляменті. На думку сина, можливою є співучасть у злочині лівих сил, а також людей, які на той момент чинили заколот в НРУ і мають відношення до нині діючого Президента. Загибель однозначно пов'язана з президентськими виборами, заявив Т. Чорновіл, оскільки загрозу будь-якому кандидату становили наміри В.Чорновола бути головою передвиборчого штабу Г.Удовенка.

Тарас Чорновіл під час освячення Хреста на місці загибелі батька.

Автомобіль із сином Вячеслава Чорновола потрапив у аварію

ЧЕРКАСИ, 20 жовтня. (ДІНАУ) – 19 жовтня о 20 годині 30 хвилин на дамбі між Черкасами і Золотоношею, потрапив у аварію автомобіль, у якому після зустрічі з кандидатом на пост Президента України Г.Удовенком, їхали народний депутат України, заступник голови Народного Руху України Юрій Ключковський та шеф-редактор газети "Час", син Вячеслава Чорновола – Тарас Чорновіл. Блискавична реакція водія Валерія Антонюка – помічника Ю. Ключковського, дала можливість уникнути лобового зіткнення з автомобілем, який, здійснюючи обгін, вийшов на зустрічну смугу руху. Автомашини зазнали серйозних ушкоджень. Винуватець, громадянин Н. відшкодовує збитки, Тарас Чорновіл отримав легкий струск мозку, інші учасники автопригоди не постраждали.

Вітаємо учасників XXIV з'їзду Крайової Пластової Старшини в США, який відбудеться на Союзівці 23 – 24 жовтня, та Пласт у США з 50-річчям його діяльности!

Літо при ватрі

Фоторепортаж з табору Пласту

Подружились назавжди

Нинішнього року понад 250 членів Пласту, включаючи таборовиків і виховників, брали участь у виховно-вишкільних таборах на оселі скавтів у Овасипі, Мишиґен. Табори відбувалися від 11 до 31 липня і прийняли пластунів із Чикаго, Дітройту, Клівленду, Портленду, Нью-Джерзі, Вашінґтону, ДС, і навіть Праги. Це були новаки і новачки віком 7–11 років, юнаки і юначки від 11 до 18 років і наймолодші віком „пташата" (однотижневий табір для початківців).

Літні табори були організовані Пластовою станицею в Чикаго

(Закінчення на стор. 9)

На порозі виборів: тривоги і надії

Україна вступила в найбільш драматичний період виборів Президента. Лічені тижні залишилися до того моменту, коли народ дізнається, в чиї руки потрапить доля Батьківщини. До редакції "Свободи" приходять листи, статті, навіть поезії, в яких люди висловлюють глибоку стурбованість майбутнім України. В переважній більшості висловлюється тривога, що коли при владі залишаться ті ж самі люди, то незалежна Україна не втримається.

В рубриці "Вибори-99" наша газета постійно інформувала читачів про передвиборчі процеси. Не маючи змоги надрукувати більшости матеріялів на цю тему, редакція дякує усім, хто сказав й своє слово у такій важливій справі. Сьогодні подаємо кілька заключних матеріялів про кандидатів на Президента України.

Матеріяли до виборів в Україні вміщені на стор. 3,6,11.

„Канівська четвірка" без Марчука перетворилася на двійку

Підтримати кандидатуру Олександра Мороза на президентських виборах 31 жовтня ухвалили члени "канівської четвірки" О. Ткаченко і В. Олійник. За словами О.Мороза, "враховуючи реальну ситуацію на сьогодні, а також з метою недопущення перемоги Л. Кучми та перетікання голосів правого електорату на його користь, прийнято рішення, що Є. Марчук продовжуватиме свою виборчу кампанію самостійно за підтримки "канівської четвірки". Аналізуючи варіянт зняття Є.Марчуком своєї кандидатури на користь іншого кандидата з "канівської четвірки", її учасники дійшли висновку, що це б дало близько 1 мільйона голосів Л.Кучмі в першому турі.

■ **УКРАЇНІСТИ СВІТУ ЗІЙШЛИСЯ В ОДЕСІ** Стор. 10

■ **ЧИ ВОЮВАЛИ „ДИВІЗІЙНИКИ" ПРОТИ УКРАЇНЦІВ?** Стор. 15

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українські остарбайтери звертаються до канцлера ФРН

БЕРЛІН. – "Шановний пане Федеральний Канцлере, допоможіть нам досягти справедливости, щоб сльози спогадів перетворилися на сльози радощів". Такими словами 18 колишніх підневільних робітників з України, що цими днями відвідали Німеччину, звернулися у відкритому листі до канцлера ФРН Ґергарда Шродера. Вони закликали керівника німецького уряду прискорити вирішення питання про виплату відшкодування. Колишні остарбайтери з України відвідали Німеччину на запрошення керівництва міста Бремен.

Обшук в штабі О.Мороза

ХАРКІВ. – Ввечері 13 жовтня 14 осіб у цивільному одязі, без пред'явлення документів, провели несанкціонований обшук в приміщенні виборчого штабу кандидата на президента Олександра Мороза. Лише після дзвінків до Києва начальника штабу Володимира Проскурні, через півтори години були пред'явлені документи, згідно з якими обшук проводили працівники Орджонікідзевського райвідділу міліції м.Харкова. Перший заступник начальника вказаного відділу заявив, що міліція "проводить слідчі дії". Як зазначив В.Проскурня, у ході обшуку міліціонери поводилися "брутально і погрожували розправою з боку кримінальних елементів". Міліція вилучила 50 пачок агітаційних листівок під назвою "Як перемогти Л.Кучму".

Замах на О.Мороза не відбувся

КИЇВ. – 13 жовтня до Служби безпеки України звернулася довірена особа кандидата на президента України О.Мороза, народний депутат України Й.Вінський, із заявою про наявність в їх виборчому штабі інформації стосовно намірів здійснити замах на життя О.Мороза в період 13-16 жовтня під час його агітаційної поїздки по Дніпропетровській, Запорізькій, Полтавській та Черкаській областях. В терміновому порядку на забезпечення безпеки кандидата на посаду президента, народного депутата України О.Мороза, було залучено необхідні сили.

Пакистанські гроші відродили виробництво танків в Україні

ХАРКІВ. – У жовтні державне підприємство "Завод ім.Малишева" завершить процес виробництва танків для Пакистану, і після проведення випробувань, останні машини, виготовлені за контрактом, будуть відправлені до цієї країни. Контракт між Україною та Пакистаном на виготовлення 320 танків Т-80УД, на суму близько 60 мільйонів долярів, був укладений в 1996 році. За 9 місяців цього року завод ім. Малишева виконав плянові завдання з випуску продукції на 104.2 відс. Економічна ситуація на підприємстві, яке пережило значну кризу, сьогодні стабілізувалася. Завдяки реалізації контракту, в Україні вирішено низку завдань науково-технічного пляну.

Стратегічні бомбардувальники – в рахунок газових боргів

ЗАПОРІЖЖЯ.– Україна передасть Росії стратегічні бомбардувальники за газові борги, повідомив Президент України Леонід Кучма перебуваючи у Запоріжжі. Росії буде передано 11 стратегічних авіяційних комплексів (САК): 8 Ту-160 та 3 Ту-95МС. Ще 143 мільйони долярів Україна внесе за борг додатково. Військові експерти вважають, що таке рішення української сторони свідчить про те, що Україна погодилася на умови Росії – платити за кожний літак приблизно по 25 мільйонів долярів. Переговори про передачу САК Ту-160 та Ту-95МС Росії тривали 7 років. Кілька років тому Україна намагалася отримати за кожний літак по 75 мільйонів долярів. Утримання літаків коштувало державі близько 600 млн. дол. щорічно.

Ядерної зброї на російських літаках в Криму не буде

КИЇВ. – Після набуття чинности українсько-російських угод з Чорноморської Фльоти Росія збирається провести давно заплляноване переобладнання своєї фльоти, який базується в Криму. При цьому виключена можливість обладнання базованої в Криму російської морської авіяції – літаків Су-24М, які мають замінити Су-17, ядерною зброєю.

Україна розширює своє дипломатичне представництво

КИЇВ. Найближчим часом Україна плянує відкрити свої посольства в Алжирі, Лівії, Сірії, Нігерії та генеральне консульство в Сіднеї /Австралія/. Пляни розширити дипломатичне представництво в країнах Азії та Африки пояснюються зростаючими торговельними контактами України з цими реґіонами. Загальний товарообіг між нашою країною та державами Азії та Африки дорівнює 3 мільярдам долярів США. За останні 5 років відкрито 20 нових посольств України за кордоном, 5 генконсульств і 3 представництва при міжнародних організаціях.

Музей румунського поета на Буковині

ЧЕРНІВЦІ.– Музей клясика румунської літератури Михая Емінеску відкритий у буковинському селищі Красноїльськ Сторожинецького району. Чисельні експонати, що розповідають про життєвий і творчий шлях поета, його вагомий внесок в скарбницю національного і світового мистецтва, розташовані у будинку, де, за свідченням історичних документів, неодноразово перебував Михай Емінеску в пору своєї юности і написав тут кращі свої твори.

Українські спортсмени знайшли друзів в американських горах

КИЇВ.– Два українських спортсмени – кияни Віктор Чернецький та Сергій Зарубін з Кіровограду повернулися з фіналу змагань "Marlboro Adventure Team", які проходили у складних умовах американського штату Юта. Протягом десяти днів вони разом із сміливцями з 12 країн Східної Европи та Середнього Сходу мали унікальну можливість кинути виклик дикій природі, позмагатися на складній трасі. "Головний підсумок цих змагань той, що ми знайшли друзів з багатьох країн, що ми відчули впевненість у своїх силах, радість, що Україну знають вже далеко за межами нашої держави", – говорять Віктор Чернецький і Сергій Зарубін. Традицію проведення цих змагань було закладено понад п'ятнадцять років тому, і з того часу вони розповсюдилися в більш ніж 20 країнах світу. В Україні відбіркові етапи проводилися вже тричі.

Підсумки першого етапу програми "Людина року"

КИЇВ.–Підбито підсумки першого експертного опитування загально-національної програми "Людина року-99". За результатами першого туру визначено лідерів кожної з номінацій. "Парляментарій року" – Сергій Терьохін, "Дипломат року" – Олександр Чалий, "Правозахисник року" – Ніна Карпачова, "Мер року" – Олександер Омельченко, "Підприємець року" – Євген Червоненко, "Українське підприємство року" – ЗАТ "Оболонь", "Торгова марка року" – торгова марка "Оболонь", "Фінансист року" – Володимир Матвієнко, "Журналіст року" – Юлія Мостова, "Ґазета року" – "Зеркало недели", "Журнал року" – "Наталі", "Телепрограма року" – "Епіцентр", "Радіокомпанія року" – "Ґала-радіо", "Меценат року" – Джордж Сорос, "Гуманна справа року"– участь українських фахівців у рятувальних роботах в Туреччині, "Юний талант року" – Віктор Іщук, "Спортсмен року" – Віталій Кличко, "Діяч культури та мистецтва року" – Роман Кофман, "Актор року" – Богдан Ступка, "Зірка естради року" – Руслана Лижичко, "Жінка року" – Юлія Тимошенко, "Чоловік року" – Віктор Ющенко, "Людина України XX сторіччя" – Михайло Грушевський. У зв'язку з виборами президента України не називався лідер номінації "Політичний діяч року", а також не визначено лідера номінації "Інвестиція року". В експертному визначенні претендентів на здобуття 25 лавреатських титулів у 25 номінаціях взяли участь 860 експертів.

Спільні навчання з НАТО

ОДЕСА.– Шестиденні навчання "Кооперейтив саппорт-99", у яких взяли участь 97 офіцерів ВМС 12 держав-членів НАТО та 9 країн-учасниць програми "Партнерство заради миру", пройшли в Одесі на базі комп'ютерного центру Південного оперативного командування. Головне завдання навчань–відпрацювати всі аспекти тилового забезпечення для взаємодії фльотів країн-учасниць програми "Партнерство заради миру". "Ми вперше проводимо навчання на комп'ютерах і картах на території України, – сказав представник НАТО, – і вважаємо, що це корисно для успішного забезпечення спільних навчань і морських операцій".

Українські діти в каліфорнійській школі

РІВНЕ.– Три тижні проведуть в Каліфорнії учні середньої школи 15 міста Рівного. Вони відправилися туди, як учасники українсько-американського освітнього проєкту "Молодь другого тисячоліття". Тут на них чекають зустрічі із заокеанськими однолітками, з котрими подружилися в рідному місті під час аналогічного навчання юних американців у США весною нинішнього року. Такий обмінний тур став можливим завдяки тому, що один з п'яти ґрантів, виділених для України, виборола вчителька англійської мови, заступник директора цієї рівненської школи Олена Франчук. Вона є також переможцем конкурсу "За видатні досягнення у викладанні", що проводився в рамках міжнародної програми "ACCELS" при підтримці Інформаційного Агентства США (USIA) та Міністерства освіти України.

За інформаціями УНІАН і ДІНАУ

ТІЛЬКИ ФАКТ

ХАРКІВ. Починаючи з квітня цього року, США надали гуманітарну допомогу лікарням Харкова і області на 18 мільйонів долярів. Американці окрім того, що доставляють гуманітарні вантажі, ще й монтують обладнання.

◆

ЛЬВІВ. Поминальними Богослуженнями вшанували 15 жовтня пам'ять визначного діяча національно-патріотичного руху, лідера ОУН Степана Бандери у храмах Львівщини.

◆

КИЇВ. 4.6 мільйона гривень виділено розпорядженням уряду з метою централізованої закупівлі інсуліну для лікування хворих на цукровий діабет у вітчизняного підприємства "Індар".

◆

ТЕРНОПІЛЬ. Місто посідає одне з останніх місць серед обласних центрів України за кількістю працевлаштованих молодих мешканців. За даними обласного центру зайнятости, 37 відсотків безробітних Тернопільщини – молодь до 28 років.

◆

КИЇВ. У вересні на п'яти атомних електростанціях України вироблено 43 відсотки всієї електроенергії, що виробляється в Україні. Заборгованість споживачів за відпущену атомними станціями електроенергію становить понад 2.4 мільярдів гривень. Згідно з Міжнародною шкалою оцінки ядерної та радіяційної безпеки зафіксовано 8 подій, 7 з яких віднесено до найнижчого рівня, одну – до першого. Події не становили загрози для населення та навколишнього середовища.

◆

Згідно з програмою реформування та фінансового оздоровлення підприємств вугільної промисловости України у 2000 році передбачається закриття 23 шахт. На сьогодні 34 шахти (16.7 відс. загальної кількости діючих шахт) є збитковими.

◆

За вісім місяців 1999 року зафіксовано зростання випуску продукції в усіх галузях оборонної промисловости України на 3-4 відс.

◆

З 1 жовтня підвищено стипендії студентам. Розмір стипендій студентам вищих навчальних закладів, училищ та технікумів, за умови оцінок їх навчання в на "4" і більше, встановлюється від 17 до 28.9 гривень на місяць, в залежності від рівня акредитації навчального закладу.

◆

ДОНЕЦЬК. 18 жовтня на шахті "Прогрес" у місті Торезі Донецької області під час спуску в шахту обірвалась кліть з трьома гірниками. Один з них був викинутий у ствол і загинув. Двох госпіталізовано.

◆

КИЇВ. Звання лавреата на третьому міжнародному фестивалі балету ім. Сержа Лифаря та Ґран-прі – бронзового Ікара удостоєна солістка балету Національної опери України імені Т.Г.Шевченка Наталія Калініченко.

◆

Про своє бажання взяти участь у виборах заявило загалом 91 відс. опитаних Українським інститутом соціяльних досліджень та Центром "Соціяльний моніторинґ" (опитано 3,076 громадян). Посилаючись на досвід попередніх виборів, реально візьмуть участь у виборах 31 жовтня 70-80 відс.

Курс майбутнього президента

Центр Досліджень проблем громадянського суспільства зробив спробу визначити наперед, якого курсу дотримуватиметься той чи інший кандидат, якщо буде обраний Президентом України.

У разі обрання президентом

Наталії Вітренко...

1. Розірвання відносин з МВФ і НАТО.
2. Гнучка лінія в питаннях тісної економічної співпраці з Росією.
3. Нагнітання антизахідних настроїв у суспільстві поряд з формуванням у масовій свідомості пріоритету відстоювання панслов'янської ідеї.
4. Згортання співробітництва з країнами Заходу, розірвання дипломатичних зв'язків з Туреччиною і підтримка курдських повстанців.

Олександра Ткаченка...

1. Погіршення відносин України з НАТО, МВФ та Світовим банком.
2. Сприяння залученню України до митного союзу країн СНД.
3. Спроби утвердити Україну як чинника продовольчої безпеки країн СНД.
4. Визнання режиму О.Лукашенка (Білорусь), підтримання зовнішньополітичного курсу Росії.
5. Похолодання у відносинах з США та країнами ЕС.

Петра Симоненка...

1. Приєднання (щоправда, на умовах асоційованого членства) до союзу Росії і Білорусі.
2. Нагнітання антизахідних настроїв.
3. Переорієнтування з західних інвестиційних проєктів на активізацію економічної співпраці з країнами СНД.
4. Погіршення або розрив відносин з МВФ та Світовим банком.
5. Похолодання у відносинах зі східноевропейськими сусідами, особливо Польщею, Чехією, Угорщиною.
6. Розроблення і прийняття довгострокових угод з Росією для увіковічення "дружніх стосунків".

Олександра Мороза...

1. Захід займе вичікувальну позицію.
2. Припинення кредитування МВФ і Світовим банком української економіки (згодом, отримавши гарантії, Захід поновить надання кредитів).
3. Ігнорування Хартії "Україна - НАТО", прямування у напрямі нейтральності та позаблоковости України.
4. Посилення інтеграційних процесів у рамках СНД.
5. Просування України на ролю провідника центрально-східної Европи.
6. Встановлення довірливих стосунків з главами-соціялістами країн Европи, ініціювання розбудови Евразійського Соцінтерну.

Леоніда Кучми...

1. Збереження шаблонної міжнародної підтримки курсу.
2. Збільшення розміру кредитів МВФ і Світового банку.
3. Продовження інтеграції з СНД.
4. Можливість оголошення Україні "дефолту" міжнародними фінансовими організаціями.

Євгена Марчука...

1. Збереження спадковости основних напрямів зовнішньої політики.
2. Налагодження прямих економічних зв'язків між російськими нафтогазовими корпораціями та наближеними до Є.Марчука українськими нафто-газопостачальниками.
3. Переважання прагматизму у співпраці з країнами СНД.
4. Продовження співпраці з МВФ.
5. Нахил у бік інтеграції до европейських і евроатлянтичних структур.
6. Підтримання на належному рівні відносин зі східноевропейськими сусідами.

**Юрія Костенка
або Генадія Удовенка...**

1. Посилення прозахідної та пронатовської орієнтації України.
2. Похолодання стосунків між Україною і Росією (залежність на 80 відсотків від імпорту енергоносіїв змушуватиме йти на прагматичні поступки у відносинах з Росією).
3. Використання своєї прозахідности для остаточного розв'язання проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобильської АЕС та підвищенням безпеки використання атомної енергії.
4. Прогресуючий, цілеспрямований рух України у напрямі набуття Україною членства в ЕС і НАТО.
5. Ініціювання тиску на російську владу щодо визначення статусу військових формувань РФ, що тимчасово перебувають на території України.
6. Продовження співпраці з міжнародними фінансовими організаціями.

(За матеріялами інформаційних аґентств)

Для кого Марчук, а для мене – Мороз

Думки з приводу статті Юрія Бадзя у „Літературній Україні" від 17 червня 1999 року „За крок до катастрофи і координати порятунку"

У мене не викликає жодного сумніву чесний і арґументований аналіз політичних процесів в Україні за час „Національної революції 89-91 років" та подальших восьми років незалежності, зроблений Юрієм Бадзьо, що, врешті, й привело його до узагальнення – „за крок до катастрофи". Мене дещо здивували його „координати порятунку". Виявляється, єдиний хто може порятувати зараз Україну – Євген Марчук.

Не заперечую, що колишній генерал КҐБ, як громадянин України, має право балотуватися в президенти і, очевидно, має своїх прихильників. Дивує інше: найбільш ревно агітують за цю кандидатуру деякі з відомих колишніх політв'язнів. Правду кажучи, мені, як колишньому політв'язневі, це недобре пахне, але намагаюся збагнути їх – шукають твердої руки, щоб, нарешті, навести в державі порядок.

Але які підстави вважати, що це саме та рука? Будучи прем'єром, ця рука не зробила ні одного різкого жесту в бік утвердження державности. Навпаки: чого вартий один епізод – ганебний інцидент із похороном Патріярха. Може Євген Кирилович, будучи прем'єр-міністром уже незалежної України, висунув свою програму порятунку держави, оприлюднив її, а Кучма, бачте, не дав йому її зреалізувати? І, грюкнувши дверима, Марчук пішов з прем'єрства, щоб сьогодні, цілком логічно, пропонувати себе у президенти? Але ж не було такої програми – як тихенько прийшов, так тихенько і пішов.

З радіожурналістичних опитів останнім часом можна почути: „Який президент потрібен Україні?" І часто звучить відповідь: „Україні потрібен зараз генерал де Голь!"

А й справді, не завадило б.

Правда, тут закралася невеличка різниця: генерал де Голь прийшов у президенти із руху опору, воюючи проти окупантів, протиставивши себе своїм же коляборантам. Прийшов з руху опору, а не з табору коляборантів! Всі ці роздуми спричинені одним – хто має стати тим великим об'єднуючим фактотом. На жаль, серед нашого брата націонал-патріота у політиці є просто генії розбрату.

Юрій Бадзьо у своїй вищезгаданій статті відзначає: „На мій смак та розуміння, нині в Україні маємо двох політиків історичного, загальнонаціонального маштабу – Олександра Мороза та Євгена Марчука".

І я так вважаю. Але хочу уточнити, що вищесказане аж ніяк не заперечує, що у Євгена Марчука, як особистості неординарної, під впливом світових перемін за останнє десятиліття відбулася еволюція свідомости у бік національної і державницької ідеї. Я вважаю, що поєднання зусиль Є. Марчука і О. Мороза увінчалися б перемогою. І цією статтею аж ніяк не хочу протиставити їх один одному, а лиш намагатимуся з'ясувати пріоритети.

Юрій Бадзьо у своїй статті визначив ці пріоритети за критерієм – „той сказав так, а цей каже так". І цього виявилося досить, щоб з'ясувати, хто добрий, а хто поганий. Я ж намагатимуся „судити по ділах їхніх".

Якщо взяти до уваги, що Україна на президентських виборах у своїй більшості дає перевагу лівацьким програмам (так було 1990 року, так сталося й 1994 року так, очевидно, буде й зараз), то, як на мене, в порівнянні з попередньообраними, найбільш гото-

(Закінчення на стор. 11)

Вчора – президент світу, завтра – президент України?

Скориставшись перебуванням в Нью-Йорку 18 вересня кандидата на Президента, голови НРУ Генадія Удовенка, ми взяли у нього інтерв'ю.

Довідка "Свободи: **Г.Удовенко народився 22 червня 1931 року в Кривому Розі, у шахтарський сім"ї. Після закінчення факультету міжнародних відносин Київського університету був призначений директором колгоспу. З 1959-го по 1997 рік Удовенко майже безперервно на дипломатичній роботі. Працював в ООН з 1998 року – Генадій Удовенко народний депутат України. На сьогодні він – голова парляментського комітету з питань прав людини, голова НРУ, фракції Руху у Верховній Раді. Почесний громадянин Нью-Йорку, почесний доктор університетів: Бріджпортського у США, Українського Вільного – в Мюнхені, Карлового – у Празі.**

– Генадію Йосиповичу, що керує людьми, які висовують свою кандидатуру на посаду президента?

– У мене власних амбіцій нема, тому що я вже досяг верхівки своєї дипломатичної кар'єри, став президентом Генеральної Асамблеї ООН. Я перейшов до політичної діяльности тому, що до мене звернувся Вячеслав Чорновіл з проханням балотуватися в народні депутати за списком Народного Руху України. В парляменті мене обрали головою дуже важливого впливого комітету з питань прав людини. На крайових конференціях НРУ ситуація так склалася, що треба було захищати інтереси партії, і мої колеги вважають, що я буду ці інтереси захищати добре, тому я погодився балатуватися на посаду президента.

Знаєте, перший раз до США, і взагалі за кордон, я виїхав в 1958 році і побачив, як люди живуть, як можна добре жити, я бачу, що мій народ може краще жити. Тому мені хочеться віддати себе служінню народу. От такі, власне, "амбіції" привели мене до згоди балотуватися на президента.

– Ви заявляєте, що маєте солідну підримку з боку народу. Але у офіційних рейтинґах Ви далеко відстаєте від конкурентів. На чому базується Ваша впевненість?

– Я, взагалі, впевнено веду свою роботу, інакше навіщо вступати в боротьбу, якщо не віриш у власні сили? Коли я зустрічаюся з людьми, відбувається цікавий феномен. Навіть у лівих авдиторіях після того, коли люди послухають мене, вони ставляться до мене з симпатією. Це свідчить про те, що якби в мене була фінансова спроможність підключити телебачення і радіо, то шанси значно б збільшились. Потрібних грошей в мене нема, і тому мене недостатньо знають. Через це, в першу чергу, я працюю зараз над зміцненням позицій Руху. Що ж до мого рейтингу, то правда, що він в мене набагато нижчий ніж, скажімо, у Кучми, Мороза, Вітренко. Але ж ви знаєте, рейтинґи робляться і на замовлення...

– Ви заявили, що першим кроком, у разі обрання Вас президентом, буде зміна прем'єр-міністра, але прізвище свого кандидата на цю посаду назвати відмовились. Чи можна припустити, що то буде, скажімо, голова Національного Банку України, людина близька до Руху і професійний економіст Віктор Ющенко?

– До Ющенка я ставлюся з великою симпатією. І Чорновіл на якомусь етапі хотів, аби він був кандидатом

(Закінчення на стор. 11)

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.
Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Реклама — Марія Осціславська, Марія Шепарович; Адміністратор — Володимир Гончарик.

А допомагати усе ж треба

Щоразу редакційна пошта приносить з України листи від людей, які потребують допомоги. Гірко їх читати. Через численні негаразди повсякдення і соціяльну незабезпеченість в Україні зросла смертність. Не сприяють добробуту і злагоді пияцтво і розбещеність. Також і жахливі затримки платні, пенсій і допомог вкупі з наслідками інфляції погіршують життя людей. Потік прохань „до „Свободи" зростає відповідно до того, як часто ми їх друкуємо. Проте на сторінках тижневика таких листів стало менше. Причину цього було подано у редакційному вияснені 17 вересня ц.р.

Оскільки в США діє кілька українських доброчинних організацій, благодійництвом зайняті усі церкви, численні громадські об'єднання, то значно доцільніше пересилати до них звертання по допомогу відповідно до потреб авторів листів. Редакція зважила й на думку читачів про те, що газету не можна перетворювати на „бюлетень прохань". В редакції теж працюють не роботи, а звичайні люди, яким властиві і співчуття, і готовність до практичної допомоги. З окремими листами просто необхідно знайомити широку громадськість, бо в них є щось більше ніж прохання, в них – думки і настрої простого бідного народу. Водночас, оскільки редакція досить добре обізнана з ситуацією в Україні, ми мусимо відверто сказати, що серед тих звертань є й такі, що не відповідають правді. Один чоловік з США поїхав в Україну і при нагоді відвідав хлопчика, якому на його прохання посилав допомогу. Не без подиву він побачив, що ця родина має задовільні умови життя. „Чого ж ти писав до газети?" – запитав гість з Америки. „А мені мама листа продиктувала, бо є в селі люди, які дістали пачки з Америки, і ми теж хочемо", – пояснив хлопчик. Ще одна жінка – Софія П. з Тернопілля пише: „Поїхала я до міста, де продають „гуманітарку" на базарі. Дещо я купила, а та жінка, що продавала „гуманітарку", дала вашу адресу, бо в мене не було більше грошей, то вона мені поспівчувала". Скрутні обставини можуть змусити людину продавати на базарі подаровані речі, але цей випадок не дуже схожий на таке бідування.

Василь Кець з Франклін Парку, Н.Дж., пише: „Я вислав в Україну кілька газет „Свобода" й наробив собі купу роботи, бо люди пишуть до мене, а я не знаю, що з тими листами робити. Посилаю листи до редакції, може хтось з читачів допоможе дівчатам, бо я особисто їм допомагаю, але не можу покрити усі видатки". Мирослава і Галина з села біля Жовкви вчаться у Львівській Богословській Акладемії і повинні заплатити за навчання 600 долярів. Мама цих дівчат у відчаї, бо не має таких грошей. Ніби й треба приєднатися до тієї допомоги, яку надсилають сестрам Василь і Марґарет Кець, але коли покласти їхній лист поруч з листом від матері, яка не має 350 долярів на операцію, щоб її маленька донечка позбулася природженої „вовчої пащі" („Свобода" від 2 липня), то з'явиться вагання, кому послати заощаджений в Америці гріш.

З листом по допомогу звернувся до заокеанських українців Євген Ч. з Івано-Франківська. У 1992 році він почав писати статті про місцеве життя, але „ніхто цього друкувати не хоче, бо майже всі служать злодійській владі. Ніхто з місцевих банкірів і комерсантів не хоче дати грошей на видачу книжки. А назбиралось у мене статтей більше сорока, і для видачі хоч би скромної книжечки у 150-200 екземплярів потрібно 800 долярів. Я у розпачі. Якщо не допоможете видати книжечку, то пропаде моя багаторічна праця і остання надія".

Проблема диференції допомоги, яку легше здійснювати доброчинним організаціям, стає усе нагальнішою в міру того, як населення України біднішає. Однак, жебрацтво у декого набирає рис професіоналізму. І таке буває... Проте допомагати треба, бо хто ж не знає, як важко матері бачити сумні очі недогодованих і босих дітей.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ювілейне бенкетування

Кажіть, що хочете, але з приходом справжньої осені та з першими червоно-жовтими листками на придорожніх деревах прилетів до нас одночасно імпрезовий сезон у всій своїй красі та силі.

Перегляньте-но оголошення в нашій пресі, і ви негайно зауважите, що в кожному українському осередку аж роїться від імпрез. Часом те чи інше оголошення ковзне повз вашу увагу серед чорного ряду посмертних повідомлень, але тепер „Свобода" подала й інший спосіб не прогавити чергового бенкету.

Погляньте-но на дев'яту сторінку „Свободи", де відтепер щоразу є рубрика: „Що? Де? Коли?", і відразу побачите, який багатий товариський календар нашої громади, навіть якщо вміщений він далеко не повністю.

А все ж із нього можна тепер принаймні частинно зазначити, що у нас, де та коли буде та дещо застановитися над тим „що". Правда, наближається кінець 1999 року, а з тим нагода „святкувати" на всі лади початок нового століття, а також і проминаючі „рівні дати" старого.

Одночасно із цим „відкриваємо", скільки „рівних дат" приносить найближчий час та із тим – скільки більших та менших „ювілеїв". Однак саме перед навалою різних „рівних дат", які годиться у той чи інший спосіб відзначити, насувається питання: чи конче треба відзначати кожне „ліття", чи доконче мусить це відбуватися у формі бенкету і забави?

Знову повернемось до поточних оголошень на осінній сезон. Бачимо бенкети і забави з приводу 10-річчя, 20-річчя, 40-річчя, 50-річчя і т. д. і т. д. Кожна субота чи неділя заповнені такими імпрезами і кожний активний в громадському житті український патріот мусить доконче побувати на тому чи іншому бенкеті зі забавою, або без неї, бо ж годиться підтримати свою установу та організаторів.

У висліді передаємо сотні долярів в чужі кишені (прийняття, бенкети та забави потребують професійної обслуги), сидимо з обов'язку, але рідко з приємности, слухаючи довжелезні „промови" та політичні погляди сусіда при столі, купуємо (ми – жінки) новий одяг, якого ще наша найближча знайома не бачила, а відтак застановляємося, пощо це все було?

Вкінці маємо усіх тих бенкетувань досить і залюбки залишаємося дома у вигідному фотелі, приглядаючись до спортових змагань, що тепер постійно показує телебачення, а перед організаторами імпрези виправдуємося або поганим самопочуттям, або що „мусили" піти на другу імпрезу, що відбувалася рівночасно. „Це „рівночасно" становить ще одну заковику ювілейної гарячки.

На жаль, кожного тижня буває лише одна субота й неділя, то ж, незважаючи на зменшення бенкетуючих в нашій громаді, організатори з повною вірою, що бенкет, який вони влаштовують, буде мати виповнену залю, навіть не звертають уваги чи не збігається, їхня імпреза з іншим ювілейним бенкетом. А як прикро для організаторів та вірних учасників, коли заля світить пусткою.

В останньому часі ми мали нагоду на імпрезах завважити цю неприємну „пустку", що віє холодом з кожного порожнього столика і запитували самі у себе: а як буде далі? Та ж тих, що мають причину брати участь у цих ювілейних бенкетах стає щораз менше, а нових учасників не так легко і підшукати.

А що, коли б змінити в якийсь привабливий спосіб цю непорушну українську традицію ювілейних бенкетів, як і взагалі частих ювілеїв? А що, коли б ми прийняли за правило, що святкуємо тільки 25, 50 і 60-річчя та ще, можливо, 75-річчя?

Але знаю відразу, що на ці усі „а що" не буде жодної відповіді, хіба тільки обурення, що я смію подавати таку пропозицію. І будемо далі ювілейно бенкетувати усі „... ліття" дарма, що одночасно по два-три і при напівпорожніх залях...

О-КА

Гарний почин читача "Свободи" Тараса Козбура

ЧИТАЦЬКА ПРЕМІЯ

Редакція одержала листа від Тараса Козбура, архітектора з Буена-Парку, Каліфорнія, який, проаналізувавши "Свободу" за нинішній рік, вирішив встановити свою власну нагороду авторам кращих матеріялів. *(Лист Т. Козбура подаємо нижче)*. Редакція дякує Т. Козбурові за ініціятиву і сподівається, що вона започаткує гарну традицію – встановлювати читацькі премії "Свободи".

Шановні читачі, запрошуємо Вас підтримати цю ініціятиву. Ви маєте нагоду встановити ПРЕМІЮ СВОГО ІМЕНІ з винагородою тим авторам "Свободи", які, на Вашу думку, підвищують рівень нашої і Вашої газети.

14 жовтня 1999.

В першу чергу хочу висловити головному редакторові та всім співпрацівникам моє щире признання та подяку за сучасний рівень "Свободи"; маю на увазі різноманітний формат та широкий форум для дискусії, аналізи та інформації про наше сьогодення в Україні й на поселеннях. Не писав я Вам раніше, бо хотів переконатись, чи цей рівень, що Ви його започаткували, вдержиться. Радію, що він не тільки вдержався, але й покращав.

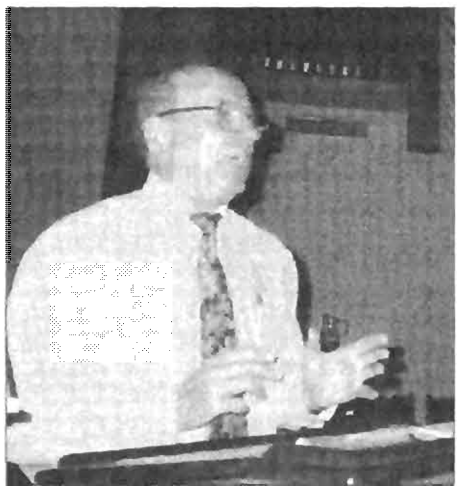
З признанням хочу висловити не лиш голослівний комплімент, але й встановити річну нагороду-премію в сумі $500 США за добру-знаменну статтю, аналітично-політичний огляд. Не будучи журналістом, ні професійним критиком, я все-таки хочу вирізнити дві дуже продумані праці та поділити мою премію між двох авторів, а саме: Віталієм Карпенком – за його "Блажен, хто вірує. Подвійно – той, хто діє", "Свобода", 8 січня 1999 р.; та Левком Лук'яненком – за "Не благаймо долю! Ми – її творці", за 27 серпня 1999.

Прошу ласкаво передати авторам в моєму імені щирі вітання та нагороду-премію по $250 (чек в прилозі). Нехай Господь Всевишній благословить їх та їхню щиру й вагому працю для нашого народу й Української Незалежної Держави!

Тарас Козбур

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

Помітний повільний поступ

Леонід Якобчук на семінарі в Україні

Почесний доктор богослов'я, християнський вчитель Леонід Якобчук з Української євангельської церкви в Юніон, Н. Дж., кожну свою відпустку проводить в Україні, де навчає Слову Божому вчителів недільних шкіл і служителів протестантських церков. Сьогодні він відповідає на запитання кореспондента „Свободи".

– Яким був ваш останній маршрут в Україні?

– Я їздив в Україну зі своїм братом, тому з Києва поїхали в наше село, де я залишив брата, потім провів перший семінар в Тернополі, слухачами якого були 218 служителів церков з цієї області, далі був дводенний семінар в Ужгороді, з якого вирушив до Дніпропетровського, де семінар тривав теж два дні, а потім стільки ж – в Кривому Розі. Потім ми вирушили на захід і провели семінар в Рівненській області, в Сарнах, де можна було найлегше зібрати наших слухачів.

– Ви їздите в Україну щороку. Цього разу побували в дуже різних її реґіонах. Які зміни сталися за ці роки?

– Я ніколи досі не бував в Дніпропетровському і Ужгороді, але ще раз переконався, яка мальовнича наша Україна. Ніколи б не подумав, зокрема, що такі гарні околиці Кривого Рогу. Загалом в Україні помітний, хоча й повільний, але безсумнівний проґрес, особливо у поверненні української мови, хоча у Придніпров'ї ще досі тримаються російської. Але мої слухачі, чуючи мою українську мову, теж намагалися говорити зі мною тільки українською. По селах я був мало, але в містах скрізь бачив нові приватні ресторани, нові крамниці, де людей набагато краще обслуговують, ніж в державних. У них значно чистіше, затишніше. Це – зміни на краще. Державна торгівля помітно занепадає, бо працівники її не зацікавлені у відвідувачах.

– Який настрій в людей?

– Відчувається пригніченість, яка зросла проти минулого року. Усі нарікають на несвоєчасну виплату платні і пенсій. В селах люди живуть переважно з своїх ділянок, з міст теж усі їдуть на заміські городи. Чутно розмови про те, що раніше жити було краще, але люди, дізнавшись, що я приїхав з Америки, запевняли, що вони стоять за незалежність України. Усі нарікають на недбалість влади. По селах ставлення бригадирів колгоспів, інших керівників до людей не змінилося на краще проти колишнього. Усі п'ють, як і колись пили, і в цьому – найбільше нещастя України.

– А як живе шкільна молодь?

– Я був в школі рідного села Залізниці, яка дуже занедбана. Директорка школи Світлана Нагірна вболіває за школу. Навчається в школі 34 дитини. Дах протікав, будинок вимагав ремонту. Вирішили зібрати по селі по 5 гривень з родини. Але одні не мають дітей, інші не мають грошей – не зібрали коштів. Шкільні печі не гріли, діти на уроках сиділи в рукавицях. Не було палива. Я про це знав і потелефонував ще в США до вихідців з нашого села, ми зібрали гроші, за які школу відремонтовано. Наступна проблема – підручники. Книжки дуже давні, хоча з них портрети Леніна повиймали, але сторінки були брудні, як ганчірки. З районного відділу народної освіти привезли на показ по одному підручнику, але „Читанка" коштувала 8 гривень, „Арифметика" – 11 гривень. Звісно, це великі гроші для батьків. Ми дали гроші на нові підручники і шкільне приладдя, а старе попросили викинути. На семінарах слухачі харчувалися теж за наші гроші, діставали й іншу допомогу. Одяг сільських людей – старий, часом брудний. Але на свято Незалежности в нашому селі усі прийшли ошатно одягнені.

– Як пройшло свято?

– Був гарний концерт. Ми влаштували обід для усього села, замовили в Рівному частування, яке привезли з ресторану. Було і для дітей, і для дорослих. Людей прийшло так багато,

(Закінчення на стор. 8)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Створено Українську Партію "Єдність"!

Тривала дискусія про шляхи єднання українства набула свого логічного завершення: у столиці України відбувся установчий з'їзд Української Партії "Єдність". Ухвалено низку документів: Програмний маніфест та Статут партії, рішення про перспективи розвитку та завдання партії на найближчий період, про участь членів партії у президентських виборах 1999 року. Головою УП "Єдність" обрано генералполковника Анатолія Лопату, колишнього начальника Генерального штабу Збройних сил України; заступниками голови Юрія Гнаткевича, голову Київської "Просвіти"; Віталія Карпенка, головного редактора "Вечірнього Києва"; Юрія Пальчуковського, директора підприємства "Київ-Донбас"; Романа Пака, колишнього політв'язня зі Львова.

Чи потрібна ще одна партія при наявності понад 80 уже існуючих в Україні? Передусім слід відзначити, що УП "Єдність" створювалась не під лідера, а під українську справу, не під короткочасні президентські перегони, а на тривалу перспективу. На з'їзді підкреслювалось, що створення УП "Єдність" не є самоціллю, що нова партія готова реально об'єднуватися для спільної справи з іншими партіями національно-патріотичної орієнтації.

У Програмному маніфесті, в основу якого покладено засади, вироблені під час дискусії, підкреслюється, що спільними позиціями для такого об'єднання є:

– "беззастережна відданість державній незалежності України; активне протистояння комуністичній і неокомуністичній ідеології, послідовне відстоювання основних засад демократії;

– курс на інтенсивні ринкові реформи на користь всього народу;

– визнання повної рівноправності всіх форм власності – приватної, кооперативної, державної тощо;

– опора на український патріотизм, боротьба за українське національне відродження."

В усі часи роздрібненість і розбрат найбільше губили Україну. Тому так довго вона не могла здобути державної незалежности, тому так важко реалізовувалась українська національна ідея, тому і нині, здобувши суверенітет, Україна ніяк не може досягти економічного й соціального злету.

На з'їзді підкреслювалось, що за роки незалежности не було української за суттю влади, яка діяла б з глибоко патріотичною відданістю Україні. Саме тому український народ опинився в крайньому зубожінні, на грані деґрадації й вимирання. Далі так жити не можна, потрібні рішучі зміни. Вони можливі за однієї умови – конституційній заміні неукраїнської влади на українську. Перший крок до цього можна зробити уже тепер, під час президентських виборів. З'їзд, проаналізувавши нинішню соціально-політичну ситуацію в країні та перебіг передвиборної президентської кампанії, дійшов висновку, що Україні загрожує велика небезпека. З одного боку існуючий кланово-олігархічний режим, який довів національну економіку до розвалу, культуру до занепаду, народ до зубожіння, який намагається будь-якою ціною зберегти своє панування. З другого боку, використовуючи нинішні труднощі, до влади рвуться комуністи і не приховують своїх намірів відновити колишній Союз у нових формах. Перемога і перших, і других означала б крах для України, як самобутньої незалежної держави. У цій ситуації є тільки один вихід – консолідація суспільства, згуртування національно-демократичних сил, усіх українських патріотів для підтримки найбільш реального і найбільш українського кандидата, який перепинив би шлях до влади як представникові нинішнього режиму, так і комуністичному претендентові на президентську булаву. Тому з'їзд рекомендував місцевим партійним осередкам на даному етапі підтримати Євгена Марчука або Олександра Мороза у разі узгодження його кандидатури "канівською четвіркою" повним складом. Президії Центральної Ради партії доручено провести консультації з лідерами політичних партій національно-демократичної орієнтації про підтримку єдиного кандидата в президенти. Водночас керівництву партії делеговано право вносити додаткові роз'яснення щодо її позиції в залежності від динаміки передвиборної ситуації.

Українська Партія "Єдність", зазначалось на з'їзді і відображено в ухвалених документах, мусить уникнути головної хвороби більшости нинішніх партій – вождизму, амбіційності лідерів, що призводить до розколів, небажаних зіткнень і завдає шкоди єдності суспільства. Тому статутними нормами передбачаються противаги, зокрема, вибори всіх керівних органів проводитимуться виключно таємним голосуванням, перебування особи на посту голови партії обмежене двома термінами.

Програмні засади, ухвалені з'їздом, є патріотичними, радикальними і цілком реальними, а отже, привабливими для широких мас. Вони передбачають орієнтацію на власні сили, зміцнення Української Держави та її національної безпеки, повернення економічних реформ на користь народу, національний протекціонізм в економіці, відкритість влади та різке скорочення управлінського апарату, захист національного інформаційного простору, ліквідацію номенклатурних привілеїв і пільг тощо. З'їзд пройшов демократично, творчо, у жвавих дискусіях і завершився оптимістично. Його атмосферу, настрій і наміри узагальнено виражають прикінцеві слова Програмного маніфесту: "Бог дав українцям величезні природні багатства, найкращу у світі землю та чарівну природу. Він дав їм красиву вроду, добру вдачу, щирість і працелюбність. Нарешті Господь зглянувся над Україною і дав їй у кінці другого тисячоліття волю. Він чекає, що українці розумно скористаються з неї, припинять чвари, повернуться до своєї Церкви, до своєї мови, стануть однією сім'єю і будуватимуть, як усі світові нації, свою власну, багату й могутню державу"

Завершення з'їзду духовним гимном М.Лисенка на слова О.Кониського "Боже великий, єдиний, нам Україну храни..." емоційно підбило підсумок загальному налаштуванню і піднесенню делегатів з'їзду.

Віталій Карпенко

АМЕРИКА І СВІТ

Сенат не затвердив міжнародного договору

ВАШІНГТОН. – Американський Сенат минулого тижня проголосував проти ратифікації Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань /ДВЗЯВ/. Таким чином республіканці, маючи у Сенаті США більшість голосів, унеможливили цю важливу міжнародну угоду. За її підтримку висловилося 48 сенаторів, проти - 51. Для ратифікації Договору було потрібно дві третини голосів сенаторів, тобто 67 мандатів із 100. Це перший Договір в галузі контролі над озброєннями, який відхилено американським Сенатом за всю його історію. Президент США Билл Клінтон переконаний, що в основі відмови сенаторів-республіканців ратифікувати Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань лежать чисто політичні мотиви. Виступаючи зі спеціальною заявою невдовзі після рішення Сенату відхилити Договір, Президент підкреслив, що ця важлива міжнародна угода стала жертвою політики в її чистому вигляді. Відповідно до даного документу по всьому світу повинно бути створено 320 станцій стеження за можливими ядерними вибухами. США дотримуватимуться мораторію на випробування ядерної зброї, незважаючи на відмову Сенату ратифікувати Договір про всеосяжну заборону ядерних випробувань."Росія, Китай, Велика Британія і Франція приєдналися до нас в дотриманні цього мораторію,- сказав він, – Велика Британія і Франція вчинили розумно, ратифікувавши цей договір. Я сподіваюся, що не тільки вони, але також Росія, Китай разом з іншими країнами утримуватимуться від ядерних випробувань".

Ізраїль не всім паломникам видає в'їзні візи

ЄРУСАЛИМ. – Офіційні чинники Ізраїля повідомили, що минулого тижня з країни видворено 26 туристів-відвідувачів, яких влада назвала членами крайнього християнського „культу", котрі пробували в'їхати до Ізраїля нелегально. Речниця поліції в Гайфі сказала, що згадана група, в більшості ірляндці, намагалася нелегальним способом в'їхати до країни після того, як їм двічі відмовили у в'їзних візах, однак не подала причини відмови. Ізраїль побоюється деяких із мільйонів християнських паломників, які відвідуватимуть Святу Землю з нагоди святкувань початку третього тисячоліття, бо дехто з них є фанатиками, котрі вірять в апокаліптичну війну та готуються бути її свідками.

Військовий переворот у Пакистані

ІСЛЯМБАД, Пакистан. – Минулого тижня тут стався безкровний військовий переворот, у наслідок того, що прем'єр-міністер Пакистану звільнив з праці впливового ген. Первеза Мушарафу, головнокомандуючого армією. Кілька годин пізніше військо швидко оточило дім прем'єр-міністра, закрито всі головні летовища та припинено на кілька годин передачі на всіх державних радіостанціях і телебаченні. Після того ген. Первез Мушарраф виступив на державному телебаченні з повідомленням для народу, що військо здійснило переворот, усунуло прем'єр-міністра Наваз Шаріфа та його уряд, щоб зупинити його у дальший дестабілізації війська. Два дні пізніше ген. П. Мушарраф проголосив себе керівником держави, завів військовий стан в країні, тимчасово зупинив чинність Конституції, розпустив парламент і тим самим розвіяв будь-які сподівання про швидке повернення цивільної влади в країні, котра нещодавно стала новою ядерною потугою.

Ґураґан „Ірена" – нове лихо

ВІЛМІНҐТОН, Н. К. – Минулої неділі, 17 жовтня, новий ґураґан, який назвали „Ірена", заподіяв додаткового лиха свіжими опадами дощу, зокрема в південно-східньому стейті Північна Каролайна. Докраю пересякла дощем земля і ріки ще від ґураґану „Флойд", котрий навістив східнє побережжя США 16 вересня, неспроможні прийняти додаткових опадів. Велика кількість людей, котрі ще від часу „Флойда" перебувають у тимчасових притулках,не можуть повернутися до своїх домів, бо їхнім домівкам дальше загрожує повінь. Крім того, багато з них не матимуть й куди повертатись, бо в багатьох випадках руйнування, вчинені ґураґанами є неможливими до направ: руїна є цілковитою. Ґураґан „Ірена" спричинив смерть найменше семи особам – п'ятьом на Фльориді та двом на Кубі.

Десятки поранених на протестаційному вічі в Білорусі

МІНСЬК, Білорусь. – Пресові звідомлення і наочні свідки кажуть, що тут під час дозволеної публічної демонстрації проти президента Олександра Лукашенка в неділю,17 жовтня, в якій взяло участь понад 20,000 осіб, відбулися сутички між поліцією та прихильниками опозиції, де було поранено кілька десяток осіб. Крім того, згідно з Білоруським Народним Фронтом – партією опозиції, найменше 50 демонстрантів було заарештовано. Білоруське державне телебачення прокоментувало, що 47 поліцаїв поранено, а російські засоби масової інформації подали, що під час демонстрації чотири поліцаї були раненими. Після згаданої демонстрації 5,000 учасників демонстрації без дозволу попрямували в сторону президентської палати. Однак спеціяльні загони поліції для боротьби з порушниками громадського порядку зупинили похід за півмилі перед президентською палатою.

Китай намагається стати членом Світової організації торгівлі

ЛОНДОН. – Сюди в понеділок, 18 жовтня, прилетів голова Китайської Народної Республіки Жіянг Земінь, щоб розпочати свою офіційну поїздку до країн Европи, Північної Африки та Савдійської Арабії. Він відвідає Англію, Францію і Португалію, а також Марокко, Алжир і Савдійську Арабію. В ході поїздки глава китайської держави проведе зустрічі з керівниками цих держав, на яких обговорить, зокрема, відмову сенату США ратифікувати ДВЗЯВ, військовий переворот у Пакистані. Крім того, Ж. Земінь говоритиме з державними провідниками Британії, Франції та Португалії про бажання Китаю стати членом Світової організації торгівлі. Европейський Союз, США і Канада наполягають на тому, щоб Китай поширив доступ до свого ринку поки зможе стати членом згаданої організації. Китай перервав переговори з Вашінґтоном і Европейським Союзом в цій справі після того, як літаки НАТО 7 травня помилково збомбардували китайську амбасаду в Югославії.

ВИБОРИ – 99: ТОЧКА ЗОРУ

Чи такого кінця тисячоліття треба незалежній Україні?

Якщо залишиться ця ж влада – народ більше не витримає

Кожен, хто повертається сьогодні з кількатижневих відвідин з України, хто встиг зануритись там в українську передвиборну дійсність, з розпачем спостерігає за дисгармонією емоційного сприйняття президентських виборів там і в діяспорі.

Українські газети в Канаді і США спокійно продовжують передруковувати офіційні повідомлення підцензурних українських ЗМІ, заспокійливі цитати з виступів „кандидата число один", ілюзорні цифри статистики і показники опитувань. Нам у діяспорі хочеться виговорити для України краще сьогодення, ми підсвідомо віримо в магію позитивної інформації, нам так вже набридло вести „холодну війну", нам хочеться вірити в порядок і в порядність. Хай би навіть у перші паростки політичної порядности в Україні.

На жаль, видавати бажане за дійсне і миритися з президенством Леоніда Кучми ще протягом п'яти років стає нестерпно навіть для вроджених позитивістів у діяспорі. В Україні здійснюється сьогодні „повзучий" державний переворот, і варто тільки 3–4 дні побути там, щоб переконатись у реальності цього твердження. Чинний Президент, він же – кандидат на пост Президента, Леонід Кучма, з телевізійних екранів обзиває інших демократично висунутих кандидатів „нелюдами" – тільки за те, що вони наважились претендувати на державну булаву.

Обласні державні адміністрації заготовляють фальшиві виборчі бюлетені з поміткою напроти прізвища Кучми, щоб заздалегідь, ще до початку голосування, заповнити ними скриньки принаймні на половину об'єму. В Черкасах приготування до сього трюку стали відомі опозиції. Ніякі спостерігачі не помітять фальші: фальшиві бюлетені надруковані там же, де й справжні, і самі скриньки-урни також змайстровані на підконтрольних адміністрації підприємствах.

Чому так сильно чіпляється за владу Леонід Кучма, чому не хоче задовольнитись уже забезпеченим своїм місцем в історії? На це існують причини двох порядків – особистого та кланового. В пляні особистому Кучма усвідомлює собі, що ніхто і ніяка приватна охорона не здатні будуть захистити його від помсти, якщо він програє вибори і залишатиметься жити в Україні. А потенційних месників за власні та групові кривди у резерві в нього – сотні тисяч. Він, звичайно, матиме можливість виїхати на батьківщину своєї дружини, в Росію, і розчинитись, як ізгой, в стоп'ятдесятимільйонній масі евразійців. Не він перший і не він останній. В пляні клановому Леонід Кучма хоч і не „король малини", та й не пішак останній. Він – зручне і вже надійно випробуване прикриття для організованої злочинности, яка обснувала Україну своїм липким павутинням. Він – леґальна вивіска для злодійських зграй, що оперують на всіх рівнях нещасного українського суспільства, і які ніколи не насититься – всупереч поширеній думці наївних громадян, які покладаються на нібито здоровий глузд і сумирно повторюють приказку: „Ці вже нажерлись, а як прийдуть голодні, то ще гірше буде".

Наївні й добрі громадяни, які збираються проголосувати за тих, що вже „нажерлися й накралися", ще раз погоджуються помилитись, при тому востаннє. Бо до нових виборів старше покоління має всі шанси вимерти... якщо, звичайно, залишиться Кучма.

Кучма все ще дивиться на Україну і Росію – та й вічно буде дивитись – як на єдиний всесоюзний простір. Порушуючи статтю 33 Конституції України, він без найменшого вагання покладається на чужоземців, громадян Росії, які роблять йому „імідж" поміж українських виборців. Російські співаки горланять в мікрофони по всіх містах України, влаштовуючи аґітаційні концерти за „кандидата число один" і отримуючи за це гроші з української державної скарбниці. Спробуйте поїхати й ви туди, канадські чи американські вокалісти, і заспівати на користь Костенка чи Марчука. Вас арештують і в шию витурять, бо ви чужоземці. Справедливо, зрештою.

Громадяни України, які живуть сьогодні на Заході і зберегли за собою право голосування, повинні знати, крім того, що заступник міністра закордонних справ України Євген Бершеда особисто зобов'язав послів України у США, Канаді, Німеччині, Арґентині, Франції і в країнах Скандинавії – забезпечити більшість голосів Леонідові Кучмі у закордонних виборчих дільницях.

Посли розуміють, що в іншому випадку на них чекають неприємності. Тому перевірка урн на наявність у них фальшивих бюлетенів до початку голосування, а також присутність міжнародних спостерігачів під час підрахунку голосів, стає життєвою потребою.

Інакше не варто й завдати собі клопоту та їхати голосувати в приміщення посольств і консульств корумпованої й деморалізованої України.

Микола Косарик,
Міссісаґа, Онтаріо

Виборча кампанія – думка зі сторони

Генеральний секретар Ради Европи Вальтер Швіммер, перебуваючи в Україні, повідомив, що доповідачі Моніторингового комітету Парляментської Асамблеї Ради Европи спостерігали за роботою засобів массової інформації під час виборчої кампанії.

За висновками цього комітету, державні телерадіокомпанії України, пріоритетно висвітлюють діяльність українського Президента Л.Кучми і порушують права інших кандидатів, роблячи акценти на неґативах пов'язаних з їхніми кандидатурами.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Під час Українського дня у Стенфорді, Конн., було проведено запис нових членів до Українського Народного Союзу. Л. Старух мав нагоду розповісти про УНСоюз.

Біля столу по черзі працювали секретарі різних відділів, записуючи нових членів до УНСоюзу.

Ігор Гайда,
голова округи
Світлив **Л. Старух**

Союзівка – найкраще місце для будь-якої події

УНСоюз запрошує українські організації і підприємства проводити свої зустрічі, конференції чи інші оказії на Союзівці. Отже, якщо ви щось плянуєте, зателефонуйте до нас і зарезервуйте місце.

Ми докладемо всіх зусиль, щоб ваше перебування на Союзівці було корисним і приємним. Бо нема краще, як на Союзівці! Тел. **(914) 626-5641 (141);** Головна канцелярія УНС **(973) 292-9800 (3067).**

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу
СЕРПЕНЬ 1999 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 7/99	7,891	17,158	4,292	29,341
Неактивні члени 7/99	7,232	17,619	0	24,851
Всі члени 7/99	15,123	34,777	4,292	54,192
Активне членство				
Приріст у 8/99				
Нові члени	18	22	0	40
Нові УД	0	0	0	0
Прийняті наново	5	9	3	17
Разом	**23**	**31**	**3**	**57**
Убуток у 8/99				
Померли	1	39	0	40
Вибрали гроші	7	27	0	34
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	18	18	0	36
Виплатили вповні вкладки забезпечення	11	36	0	47
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	1	7	0	8
Вигасло забезпечення (активні)	3	8	17	28
Кінчилось забезпечення	3	2	3	8
Разом	**44**	**137**	**20**	**201**
Всі активні члени 8/99	7,870	17,052	4,275	29,197
Неактивне членство				
Приріст у 8/99				
Виплачене забезпечення	11	36	0	47
Відійшли на частинно виплачене забезпеч.	0	0	0	0
Вигасло продов. безплатне забезпечення	1	7	0	8
Разом	**12**	**43**	**0**	**55**
Убуток у 8.99				
* Померли	0	44	0	44
* Вибрали готівку	11	21	0	32
Дозрілі вивін. грам. неповної виплати	1	2	0	3
Повернені в активні	5	9	0	14
Вигасло забезпечення (неактивні)	0	0	0	0
Разом	**17**	**76**	**0**	**93**
Всі неактивні члени 8/99	7,227	17,586	0	24,813
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 8/99	**15,097**	**34,638**	**4,275**	**54,010**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Не може бути непорозумінь між поколіннями"

Цими словами генеральний консул України в Нью-Йорку Юрій Богаєвський закінчив доповідь „Україна на порозі XXI століття: внутрішні та зовнішні перспективи розвитку" у Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью-Йорку 9 жовтня ц. р.Вечір відкрив президент НТШ проф. Леонід Рудницький, що тепер перебуває в США. Гостя представив проф. Володимир Стойко, заступник голови НТШ. Доповідач підкреслив, що він говоритиме не тільки як урядова особа, а й як громадянин України, і що це буде вільна розмова з присутніми. Із слів Ю. Богаєвського присутні відчули його оптимізм і віру у добре майбутнє України. Доповідач сказав, що коли він вперше взяв до рук гривню, то відчув: маємо державу, яку нам треба берегти! Не приховуючи теперішніх проблем, Ю. Богаєвський підкреслив, що треба доконче навести в державі порядок, а дальший розвиток України буде забезпечений зі зміною поколінь. Тому так важливо, щоб усі повноправні громадяни взяли участь у виборах. „Україна стане на правильні позиції, коли кожен стоятиме на своєму місці, – сказав генеральний консул, – не може бути непорозумінь між поколіннями".

З економічних причин багато українських громадян виїздить в інші країни і тільки через це за останні роки Україна втратила два мільйони населення. Дуже важливо забезпечити молоді такі умови життя, щоб вона поверталася на батьківщину після закінчення студій чи праці на Заході. Адже дальший розвиток України залежить від того покоління, яке, набувши досвіду, стане до керма держави. Ю. Богаєвський має надію, що вибори Президента України виправдають сподівання усіх українських патріотів.

О. Кузьмович

Де ви зможете голосувати

Відповідно до рішення Центральної виборчої комісії України на території США створено три виборчі дільниці для виборів Президента України.

1. **Виборча дільниця №53** при посольстві України в США: (**3350 M Street, NW Washington, D.C. 20007. Tel.: 202/333-7597; fax: 202/333-7510**), голова дільничої виборчої комісії – **Валерій Гребенюк.**

2. **Виборча дільниця №54** при Генеральному консульстві України у Нью-Йорку (**240 East 49th Street, New York, NY 10017. Tel.: (212) 371-5690; Fax: (212) 371-5547**), голова дільничої виборчої комісії – **Богдан Яременко.**

3. **Виборча дільниця №55** при Генеральному консульстві України у Чикаго (**10 East Huron St., Chicago, IL, 60611, tel.: 312/642-4388; fax: 312/642–4385**), голова дільничної виборчої комісії – **Володимир Горбаренко.**

Вибори відбудуться **31 жовтня 1999 року з 8 години ранку до 8 години вечора** у приміщеннях Посольства України в США, Генерального консульства України у Нью-Йорку та Генерального консульства України у Чикаґо, які знаходяться за вищезазначеними адресами.

З біографіями та передвиборними програмами кандидатів можна ознайомитися на сторінці Посольства **Web site: www Ukremb. Com**, а також безпосередньо на виборчих дільницях.

До участи у виборах запрошуються всі громадяни України, які досягли 18 років. Для голосування на виборчій дільниці необхідно пред'явити паспорт або інший документ, що підтверджує громадянство України.

Посольство України в США

„Берхтесґаденці" зустрінуться на Союзівці

На Союзівці від 5 до 7 листопада включно відбудеться, з нагоди останньої матури в гімназії табору „Орлик" в Берхтесгадені, ювілейна зустріч колишніх абітурієнтів і учнів цієї видатної академічної установи. Так сталося, що в професорському складі гімназії були висококваліфіковані педагоги з Галичини, Придніпрянщини, Буковини та інших українських земель. Це саме можна сказати про склад гімназистів – вони репрезентували майже всі українські землі. Це спричинилося до витворення гармонійної і творчої атмосфери між професорами і студентами, що відбилося безпосередньо на виплеканню національно-соборницького світогляду серед молодих гімназистів і набуття глибоких знаннь з різних предметів гуманістичних і точних наук. Саме з нагоди нашого ювілейного з'їзду запишемо в аналах українського шкільництва їхні прізвища, і цією ювілейною згадкою, у малій мірі, сплатимо їм наш борг вдячности.

Згадуємо професорів лише з 1949 року, які переводили цю останню матуру. Директор гімназії – проф. Володимир Радзикевич, видатний педагог і літературознавець. Господар VIII кляси проф. Іван Винар, колишній директор львівської гімназії Кокорудзів, проф. Гнат Мартинець, колишній організатор шкільництва на Волині, проф. Пилип Гайда з Тернополя, вчив німецьку і англійську мови, д-р Микола Шлемкевич, видатний філософ і діяч, вчив філософію, отці Григорій

(Закінчення на стор. 17)

Пластова Станиця в Клівленді відзначає Золотий Ювілей

Цього року, на порозі нового тисячоліття, припадає Золотий Ювілей Пластової станиці в Клівленді, Огайо. П'ятдесят років проминуло від часу заснування станиці, впродовж котрих два покоління молоді виховувалося на пластових ідеях і засадах.

З великим вдоволенням та гордістю дивимось нині на третє покоління пластунів – праця ідейних основоположників станиці Клівленду продовжується.

Нелегкі були початки наших пластунів, переселених на чужі землі. Початки станиці вимагали немало зусиль і фінансів. Все ж таки запал виховати українську молодь у пластовому дусі не згасав, і нині можемо з гордістю дивитися на осяги станиці.

В 1957 році закуплено пластовий дім, де провадилася пластова виховна праця продовж 20 років. В 1977 році дім став власністю Українського Музею-Архіву, а пластова домівка знаходиться нині в астродомі, при українській католицькій катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

У 1965 році набуто 130-акрову оселю „Писаний Камінь". Знову жертовна праця та фінансова підтримка від пластунів, членів Пласт-Прияту, батьків та прихильних українських громадян довела до повної розбудови оселі.

Одним з найбільших скарбів станиці та цілого Пласту є Пластовий Музей, котрий нині знаходиться в астро-

(Закінчення на стор. 17)

Помітний повільний проґрес...

(Закінчення зі стор. 5)

що усі водночас не могли сісти за столи. Очікували, що прийде десь в півсотні людей, а насправді прийшло близько двохсот, також і з сусідніх сіл.

Поставилися до нас з братом привітно, хоча це все переважно нові люди, яких я не знаю. Тільки дехто з старших пам'ятає мене. Але голова колгоспу не прийшов на обід, побоявся спілкування з американцями...

– Як виглядає християнська освіта молоді?

– Я був в Острозькій Академії, де впроваджують вивчення християнської етики. Для цього вони хочуть вживати тритомний підручник, який я переклав з англійської мови. Мене попросили подарувати по 50 книжок кожного тому, десь на дві тисячі долярів, а також провести семінар з 50 вчителями, щоб впровадити в школах цей курс. Запросили в травні наступного року читати лекції в академії для вчителів і студентів. Будівлі академії, колись найпершої в Україні, були знищені, але тепер відбудовуються. Академія займає друге місце місля Могилянської. За попередньої влади там була в'язниця, в підземеллях розстрілювали людей. Тепер все оновлюється, поставили пам'ятники засновникам академії. Відродження України триває.

Розмову провів
Левко Хмельковський

На святі „Тобою живу, Україно" з нагоди Дня Незалежности в селі Залізниці Рівненської области.

Літо при ватрі

(Закінчення зі стор. 1)

і Окружною таборовою комісією (ОТК-Захід), створеною у 1995 році для проведення таборів під заступництвом Пласту в Чикаґо, Клівленді і Дітройті. Оселя скавтів в Овасипі є найстаршою і найбільшою в Америці. Вона розміщена на більш як 7 тисячах акрів мальовничих і незайманих просторів. Кращого місця для таборування не знайти. Оселя діє з 1912 року.

Провідниками таборів були коменданти Христина (Ітя) Дзюк, д-р Юрій (Йок) Ґорчинський, Марта Козбур, Мирон Пеняк, д-р Діяна Іванюк.

Самовіддану працю комендантів доповнювали більш як 40 виховників зі США і Канади. ОТК-Захід почала керувати таборами у 1996 році на оселі „Писаний Камінь" коло Клівленду. Восени 1998 року було вирішено використовувати можливості оселі Овасипі як додаток до таборування на оселі „Писаний Камінь".

Місце розташування Овасипі забезпечує унікальні можливості, яких переважно не мають інші українські таборові оселі. Зокрема доступ до озера Мишиґен, мишиґенські дюни, де можна організувати вітрильний спорт, веслування, стрільбу із лука. Загальне плянування і проведення таборів відбувалося за активної участи і співпраці членів Пласту і їхніх батьків та родичів.

Перший раз в одностроях.

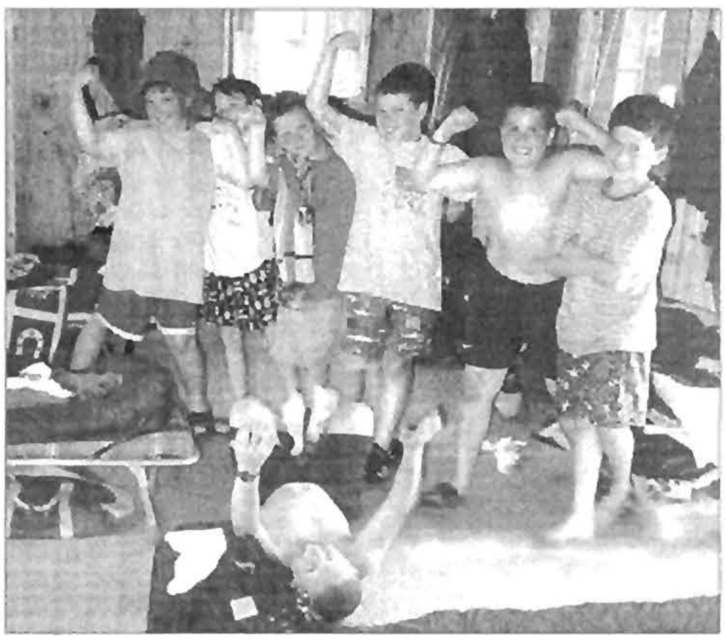
Провідництво здійснював Олег Скуб'як за участи Михайла і Марти Харишів, Андрія Дурбака, Іті Дзюк, Діяни Іванюк, Марти Козбур, Арети і Юрія Куріців, Романа Марушки, Йосифа Мицика, Валі Паверс, Івана Шкробута, Юрія Самбірського, Рені Стасули і Люби Скубяк. Під час таборів Михайло Хариш, Марта Шуя-Белкірус, Арета Куріца і Йосиф Мулик працювали як таборові адміністратори, а Оксана Гулик, Марта Хариш, Ліда Марушка і Ірка Демус забезпечували таборовиків їжею. Важливою ділянкою була медична опіка, з якою успішно справилися Реня Стасула, Марк Демус, Петро Лібер, Остап Кашуба та Юрко Куріца.

Літо минуло. Але час, який таборовики провели на таборах, серед чудової природи, при вогнику ватри, в оточенні своїх товаришів-українців залишається у кожного пластуна найкращим спомином.

Олег Скуб'як
Оленка Кавчак

Над мальовничим озером.

Майбутні атлети.

У пластовому таборі.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

22 жовтня, 7:00 веч.- Доповідь Петра Кононенка "Сучасні національно-культурні проблеми в Україні" **в церковній залі св. Івана Хрестителя при Сенфорд Авеню, Нюарк.**

23 жовтня, 5:00 веч.- Доповідь Петра Кононенка "Українська мова: генеза, проблеми, перспективи розвитку" у Домі НТШ при **63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями, Нью-Йорк.**

23 жовтня, 8:00 веч.- Відкриття музичного сезону коцертом Олега Криси з родиною в Українському Інституті Америки. Тел.: **1-212-288-8660.**

23 жовтня, 6 год. веч.- Бенкет і забава з нагоди 40-річчя Кредитової спілки „Самопоміч" (Нюарк, Н.Дж.) в **Ramada Inn., Route 10 West, East Hanover, NJ.**

23 - 24 жовтня - XXIV Крайовий Пластовий з'їзд на Союзівці.

30 жовтня, 6:00 веч.- 20 років ансамблю "Каштан": коктейль, вечеря, забава у залі церкви Покрови, **Broadview Road, Parma. Ohio.**

30 жовтня, 7:00 веч.- Веселі вечорниці з "Українською родиною" в Українській православній церкві Святої Трійці, **Мангеттен, 359 Broome str.**

30 жовтня, 9:00 веч.- Ансамбль "Волошки" запрошує на Осінній баль в Український Освітньо-Культурний Центр при **700 Cedar Road, Jenkintown, Pa.** Тел.: **1-215-698-1091.**

30 жовтня, 9:00 веч.- 75-ий відділ СУА запрошує на забаву „Арабські Ночі". **Ramada Inn, Route 10, East Hanover, NJ.** Тел. **1-973-376-7956.**

31 жовтня, 10:00 ранку - Богослужіння, Панихида і Святочний осінній обід присвячені Листопадовому зриву, **206 E. 11 St., New York, NY 10003.**

6 листопада, 6:00 веч.- Бенкет і забава з нагоди 50-ліття Пластової Станиці в Пассейку. **Ramada Inn., Route 10 West, East Hanover, NJ. Тел.: 1-973-365-1054.**

7 листопада, 9:30 ранку - Патріярша Служба Божа і бенкет у зв'язку з приїздом Патріярха Київського і всієї України Філарета (див. об'яву).

7 листопада, 1:30 попол. - Бесіда на тему "Між Києвом і Константинополем: Українське Православіє на порозі нового тисячоліття" (доповідач д-р Сергій Плохий) в залі свято-Андріївської катедри, **1510 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD 20905.**

7 листопада - Панахида у Церкві Пам'ятнику в пам'ять померлих під час штучного голоду 1932-1933 років і академія в Українському Культурному Центрі присвячена цій події. **Савт Бавнд Брук.**

20 листопада 6:00 веч. - Ювілейний бенкет із забавою з нагоди 50-ліття Осередку СУМ в Нью-Йорку, в залі Українського Народного Дому, **140 Друга Авеню, Нью Йорк.** Тел.: **(212) 473-3467.**

20 листопада - Бенкет з нагоди 50-річчя Українсько - Американського спортового товариства „Леви" в Культурному осередку Чикаґо.

25 листопада - Обід в День Подяки на Союзівці .

УКРАЇНА І СВІТ

Наукова Рада СКУ і Міжнародний Конґрес Україністів в Одесі

Співспонзором Міжнародного Конґресу Україністів в Одесі, що відбувся 26–30 серпня, була Наукова Рада Світового Конґресу Українців (НРСКУ). На Конґрес зголошено приблизно 600 доповідей науковців з України і різних країн світу. Участь взяли біля 500 вчених. Плянується окремий том доповідей з Конґресу, що появиться при співпраці Наукової Ради.

На урочистому відкритті Конґресу професор Любомир Винар – голова Наукової Ради, наголосив потребу співпраці між науковими установами, зокрема Міжнародною Асоціяцією Україністів (МАУ) і світовою Науковою Радою при СКУ, і одночасно закликав Конґрес стати оборонцем української мови в Україні і причинитися до відродження української національної культури. При співпраці з Науковою Радою відбулися такі сесії і округлі столи, в яких брали участь науковці з різних країн.

1). Українські наукові і академічні установи в діяспорі (коспонзори Українська асоціяція університетських професорів і Американська асоціяція україністів) – голова сесії проф. Ася Гумецька, президент професорської асоціяції і член Президії НР. Доповідачі: д-р Олег Романів (Львів) „Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці", д-р Євген Федоренко (Нью-Йорк) – „Українська Вільна Академії Наук у США", д-р Любомир Винар (Кент) – „Завдання Наукової Ради при СКУ", д-р Ася Гумецька (Анн Арбор) – „Діяльність Українсько-американської асоціяції професорів" і „Американська асоціяція україністів", д-р Л. Винар – „35-ліття діяльности Українського Історичного Товариства", д-р Зенон Когут (Альберта) „Канадський Інститут українських студій", д-р Ф. Сисин – „Центр дослідів історії України".

2). Українська історична наука в Україні і діяспорі: стан та перспективи співпраці між установами (коспонзор Наукова Рада СКУ, УІТ) – голова круглого столу проф. Л. Винар. Вступ: „Сучасний стан української історіографії" – Л. Винар. Дискутанти: проф. Аркадій Жуковський (Париж), д-р Ігор Гирич (Київ), проф. Ярослав Ісаєвич (Львів), проф. Петро Сохань (Київ), проф. Юрій Макар (Чернівці), д-р Василь Верига (Торонто).

3). Ювілейна сесія: „Олександер Оглоблин – будівничий української науки" (До 100-ліття з дня народження). Голова сесії – проф. Л. Винар і проф. Стефан Козак – голова НТШ у Польщі, голова Польської асоціяції україністів. Доповіді: проф. Любомир Винар „Олександер Петрович Оглоблин (до 100-ліття народження історика), академік Аркадій Жуковський „Проф. О. Оглоблин – будівничий Енциклопедії Українознавства", Олександер Сидоренко, проф. „О. П. Оглоблин як культуролог", Ігор Верба „Справа професора Олександра Оглоблина (1931)".

Наукова Рада допомогла матеріяльно численним доповідачам, які не мали засобів на побут і приїзд до Одеси. Великим позитивом для учасників Конґресу була змога нав'язати близькі взаємини з науковцями України і різних країн. З президії Наукової Ради брали участь: д-р В. Верига (НТШ, Канада), д-р Ася Гумецька (Асоціяція української професорії, США), д-р Л. Винар (голова НР і УІТ, голова Історичної Секції УВАН), д-р Аркадій Жуковський (Париж, голова НТШ), д-р Є. Федоренко (науковий секретар УВАН, США), д-р С. Козак (Варшава, голова НТШ), д-р Марко Павлишин (Австралія, голова НТШ) і Асоціяції україністів Австралії). Це дало змогу обговорити різні питання розвитку українського наукового життя в Україні і діяспорі. Проф. Л. Винар обговорив питання співпраці з Міжнародною Асоціяцією Україністів (МАУ) з академіками Я. Ісаєвичем і Миколою Жулинським, новообраним президентом МАУ.

Окремо обговорено питання скликання з'їзду українських істориків з проф. Юрієм Макарем, деканом історичного факультету Чернівецького університету та іншими науковцями. Це вперше Наукова Рада СКУ була співорганізатором Міжнародного Конґресу Україністів. Віримо, що співпраця між МАУ і Науковою Радою СКУ та іншими науковими установами скріпиться.

Наступний Конґрес україністів відбудеться в Чернівецькому університеті за три або чотири роки.

Любомир Винар

Фонд Катедр Українознавства: невтомна праця для України

Щойно мені стала відома полеміка у „Свободі" з приводу виходу в світ двох російськомовних книг, для друку яких було використане також обладнання, надане Фондом Катедр Українознавства. Мене прикро вразило, що знайшлись автори, які з цього приводу знецінюють надзвичайно корисну для України діяльність Фонду. Оскільки я про цю діяльність добре знаю, дуже прошу вмістити у „Свободі" мій допис у цій справі.

Керівники ФКУ і численні громадяни, які підтримують його своїми датками, заслуговують на добре слово.

26–29 серпня ц. р. в Одесі відбувся IV Міжнародний конґрес україністів. Взяло участь в ньому близько 500 науковців з-понад 20 країн світу. Було проведено 119 засідань і круглих столів, присвячених українській історії, мові, культурі, сучасному політичному становищу України. Я хотів би підкреслити, що конґрес в Одесі мав дуже велике значення для популяризації української культури у сильно зрусифікованому південному регіоні України. Місцева преса, телебачення, радіо писали про Конґрес дуже багато. Його учасники давали інтерв'ю, зустрічалися з одеситами, і все це служило утвердженню престижу української науки, культури, мови. Гості конґресу мали нагоду переконатися, що Одеса, наперекір намаганням русифікаторів, залишалась в основі своїй містом українським.

Серед численних секцій конґресу була ціла низка, де обговорювались саме шляхи боротьби з русифікованістю освіти південних і східних регіонів України. Таким чином дуже добре, що конґрес відбувся саме в Одесі: він став внеском у зміцнення українського обличчя цього міста.

Як Президент Міжнародної Асоціяції україністів в 1993–1996 рр. я був головою організаційного комітету, який готував конґрес. І хочу з усією відповідальністю ствердити, що цей конґрес, як і два попередніх (Львівський, 1993 р. і Харківський, 1996 р.), не відбулись би, якщо б не всебічна допомога Фонду Катедр українознавства.

Конґрес, який став таким важливим чинником утвердження і зміцнення української культури, ще раз засвідчив, що ФКУ надає допомогу саме в тих справах, де вона особливо потрібна. І такою була діяльність ФКУ впродовж понад чотирьох десятиріч його існування. Пригадую, яке величезне враження справило колись в найчорніші роки більшовицького режиму, коли ми в Україні довідувалися з радіопересилань „Голосу Америки" і „Радіо Свобода", про те, що ФКУ зібрав кошти для створення трьох українознавчих катедр і дослідного інституту в найстаршому університеті США – Гарвардському. Це підносило нас на дусі, додавало сил. Цілком природно, що спонсоровані ФКУ видання відіграли ролю в інформуванні західного світу про Україну і про українську науку. Коли ж впала залізна завіса, видання надруковані на кошти, зібрані Фондом, знайшли шлях в Україну. Досить сказати, що до бібліотек України ФКУ надіслав понад 2000 примірників публікацій джерел, з Бібліотеки давнього українського письменства – серії, започаткованої з нагоди 1000-ліття християнства в Україні. Особливо хочу підкреслити допомогу Фонду українському науковому книговиданню. В сучасній Україні книговидання і книгарство не знайшли належної державної підтримки, на жаль, дуже мало є і спонсорів, які хотіли б і могли підтримати видання таких ґрунтовних праць про традиції української державности, про світові досягнення української культури. Допомога Фонду сприяє розмаїттю і високому рівню українського наукового книговидання. Всього на кошти, зібрані Фондом, видано 250 книжок, але з використанням обладнання, наданого Фондом (зокрема комп'ютерних систем) і українських шрифтів, видано книжок значно більше – кількість їх наближається до тисячі.

До Львівського інституту суспільних наук (теперішній Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ) комп'ютерна техніка від ФКУ почала надходити ще в 1989 році. Вона використовувалася тоді не тільки для наукових видань, але й для друку летючок, що їх тоді видавав Рух, для друкування перших незалежних українських пресових органів. Одночасно комп'ютери від ФКУ і розроблені завдяки його опіці староукраїнські шрифти ми розпочали використовувати і для видання історичного словника української мови.

Саме на цьому обладнанні наш Інститут видав такі фундаментальні праці, як перші два томи тритомового збірника документів про депортації із Західної України (більшовицькі до Сибіру і польську акцію „Вісла"), книги Б. Якимовича про українські збройні сили, М. Литвина і К. Науменка про українське стрілецтво, альбом церков Надсяння й Жовківщини і багато, багато інших.

Цими днями з нагоди 800-річчя Галицько-Волинської держави вийшло нове, звільнене від цензурних спотворень видання праці Івана Крип'якевича „Галицько-Волинське князівство" і цінної багато ілюстрованої розвідки „Мистецтво Галицько-Волинської держави" Володимира Александровича. Хочу підкреслити також велике значення технічної допомоги. Тут і консультації, і поради в складних технічних питаннях, і придбання деталей , які дотепер ще буває важко знайти в Україні.

І ще один важливий аспект діяльности ФКУ треба підкреслити. В Україні почасти з причин економічних, почасти у зв'язку з байдужим, а то й і ворожим ставленням частини бюрократії до національної справи, доля багатьох наукових установ і видавництв є дуже непевною. Біда не тільки в тому, що фінансування вкрай недостатнє, а й тому, що воно дуже неругулярне, що тяжко щось заплянувати, коли невідомо, які кошти буде отримано і чи будуть вони взагалі.

В таких умовах діяльність ФКУ вносить стабільність, в діяльність цілої низки академічних установ, насамперед у Львові і Києві, дає можливість плянувати опрацювання саме тих книжок, які є найпотрібніші. Ті, хто мав справу з керівництвом Фонду Катедр Українознавства, знають, – там люди, на слово яких можна покластися, їхня праця – зразок солідарности, жертовности, розуміння завдань, важливих для нинішнього і наступних поколінь.

Хочеться, щоб зі шпальт „Свободи" дійшла щира подяка науковців, професури, діячів культури України тим жертводавцям, які уможливлюють невтомну і таку важливу в цей час діяльність Фонду Катедр Українознавства, спрямовану на розвиток нашої культури, на розбудову української держави і зміцнення національної свідомости українців.

Ярослав Ісаєвич,
директор Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича Національної Академії Наук України

Для кого Марчук...

(Закінчення зі стор. 3)

вий з того середовища бути президентом України – Олександер Мороз.

Будучи народним депутатом України XIII скликання, я так ні разу, за 4 роки не знайшовся на бодай кількахвилинну приватну розмову з головою ВР Олександром Морозом я виніс з Верховної Ради стійку думку про цю особистість, як про людину толерантну, інтелектуала, доброго гнучкого політика і натхненника консолідувати націю.. Можливо, це звучатиме: Олександер Мороз, як політик, на час становлення української держави зробив багато, щоб не допустити розколу нації (а підстав і сил для такого розколу не бракувало).

Пригадую, як після якогось комуністичного свята права частина парламенту у сесійній залі почала дорікати: „Що це за голова Верховної Ради незалежної України, що ходить у колонах під червоними прапорами?" і т. п. Мороз стримано відповів: „Так, ходив, але це наш український народ. Таким він сьогодні є. Вони мене запросили і я до них прийшов. Запросіть ви мене і я прийду на ваше зібрання" (*Не ручаюся за дослівність, але за суть, – пишу з пам'яті* – **М. Г.**).

Ще на III з'їзді Руху Олександер Мороз, отримавши запрошення, прийшов і виступив. Пригадую, виступ його носив соціял-демократичне забарвлення, і це аж ніяк не був антидержавницький виступ. Правда, що на той час Мороз очолював у вперше демократичнообраному парляменті (XII скликання) ліву більшість, т. зв. „групу 239"). Але згадаймо, чи не цей саме парлямент прийняв Декларацію про державний суверенітет, а згодом проголосив незалежність України?

Догадуюсь про контрарґументи – мовляв, так склалися умови і Мороз тут ні при чому, така була політична ситуація і т. д.

І все-таки, і все-таки...

Пізніше комуністи дорікатимуть Морозу, що будучи головою Верховної Ради, за 4 роки він так і не спромігся залучити Україну до Міжпарляментської Асамблеї країн СНД – інструмент реставрації совєтської імперії. Та найголовнішим арґументом на користь кандидата у президенти Олександра Мороза є прийняття Верховною Радою в 1996 році Конституції України.

Я ту „конституційну ніч" невідлучно пробув у сесійній залі і мав можливість спостерігати силу волі і наполегливість політика Мороза. На найсуперечливіших статтях він своїх соратників з лівого флангу десятки раз відправляв із зали: „Вийдіть порадьтеся ще, ми мусимо прийти згоди, мусимо прийняти цю статтю". Ранком Конституція була проголосована, раділи і обнімалися усі присутні в залі. Можливо, грішно так думати, але я й зараз вважаю, що при тому складі Верховної Ради, якби головував хтось із наших націоналпатріотів, то ми й донині не мали б Конституції. А те, що Президент хотів винести на референдум, при тодішньому неґативізмі у суспільстві, то можна собі лиш уявити, щоб це була б за Конституція.

Особисто для мене є надзвичайно важливим, що у преамбулу Конституції внесено поняття Бога, Бога з великої літери. Це ніби одухотворило найвищий документ держави і заклало надію. Якби цього слова аж так дуже хотів Мороз, повірте, його там не було б. Як же розібратися простому виборцеві хто є хто, коли часто досвідчені політики не можуть? Ким насправді є цей непересічний український політик Олександер Мороз зараз?

Офіційно: Народний депутат України, голова якогось там комітету Верховної Ради, голова Соціялістичної партії. Для екзальтованого націонал-патріота: „Комуняка. У президенти? В жодному разі! Та ви що?"

Для комуністів України: Прокомуністична газета „Горькая правда" об'явила Мороза „ренеґатом", завзятим і непримеренним ворогом соціялізму: „Повною мірою зрадницька, антикомуністична, антинародна сутність цього діяча проявилася під час утвердження Верховною Радою так званого Конституційного договору", „Мороз – український Кваснєвський". Стаття в „Горькой правде" закінчується патетичним акордом: „І ми, для кого Велика Прекрасна і Безсмертна ідея соціялізму і комуністу є змістом життя, говоримо: „Прощайте, пане Морозе!"

Для Наталії Вітренко, лідера прогресивних соціялістів: „Мороз – перевертень в лівому русі; „Мороз – взагалі могильник влади в Україні. Він протягнув у Верховну Раду нинішню Конституцію...". Як на мене: Людина, яка виросла за совєтської влади і вихована нею, але здатна на аналітичне мислення й переоцінки вартостей. Свою соціялістичну партію делікатно представляє як спадкоємницю українських соціялістів початку століття: Грушевського, Винниченка та ін. Яскравим прикладом цьому є ініційована фракцією соціялістів виставка-експозиція у Верховній Раді – „80 років українського парляментаризму". Успадкував чисту українську селянську мораль і, як мені відомо, живе у лоні української культури й зачарований українською піснею. Як чув із розповідей про нього як сім'янина, то, виявляється, він є добрим християнином, а либонь і не підозрює про це.

То ж чи насправді, чи аж такою суперечливою є постать Мороза? Для мене є все очевиднішим: Мороз стає найвиразнішим представником української соціял-демократії (бажано цей висновок не ототожнювати з політичними партіями України, що носять аналогічні назви, а їх уже з півдесятка, частина з яких є політичним прикриттям для шахрайств і махінацій їхніх лідерів і нічого спільного не мають з практикою соціял-демократії). І чи не є сьогодні ця модель (соціял-демократія), з огляду на ситуацію, найоптимальнішою для України?

Не побоялися ж у наш час цієї дещо лівацької ідеології Литва, Польща, Швеція, Франція, Німеччина та інші европейські країни.

Повернуся до основного.

Якщо соціял-демократизм Марчука є його переконанням, а не даниною моді, і якщо правий спектр українських політиків підтримує Марчуковий соціял-демократизм, то чому б Євгенові Кириловичу не зблизитися і дійти порозуміння з О. Морозом, для котрого, як на мене соціял-демократія є сутністю життя і він, на даний час, є її найвиразнішим представником в Україні.

Микола Горбаль,
депутат Верховної Ради України
XIII скликання

Вчора – президент...

(Закінчення зі стор. 3)

від Руху . Але це не буде Ющенко. Я свідомо не називаю людей, бо мене ще не обрали, а цих людей почнуть цькувати, переслідувати.

– Ще напередодні активізації президентської кампанії, багато говорилося про об"єднання національно-патріотичних сил. Ви навіть робили кроки назустріч Юрію Костенкові і його групі. Чи взагалі можна говорити, що за останні дні до виборів, таке об"єднання навколо однієї, здатної перемогти, кандидатури, відбудеться?

– Ідея об"єднання національно- демократичних, патріотичних сил, вона прекрасна. Але коли мова іде про кандидата, про конкретну людину, то і я не хочу знімати свою кандидатуру, і Костенко, чи хтось інший, теж не хочуть.

– Чи важко, фізично і морально, бути кандидатом на президента України?

– Важко (*зітхає*). На мене покладено дуже багато. От дивіться: я голова НРУ, народний депутат, голова фракції НРУ в парляменті, голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, і я – кандидат на президента. В мене страшенний ритм. Для мене, тут в Нью-Йорку, відпочинок. В перший день теперішньої візити я перговорив з 22 міністрами закордонних справ, але це відпочинок в порівнянні з виключно напруженою роботою вдома.

– Які пріоритетні напрямки вашої президентської програми?

– Пріоритет – це підвищення добробуту українського народу. Перше, треба розрахуватися з боргами по зарплаті, пенсіях і стипендіях. Заборгованість держави по цих категоріях 12 мільярдів гривень. Я ставлю завдання за рік розрахуватися. Тобто в місяць треба платити мільярд гривень. А надходження від податку, наприклад, в липні цього року, було рекордним – 1 мільярд 200 мільйонів гривень. Я пляную повернути вклади в ощадбанках. Це величезна забаргованість – 130 мільярдів. Потім повернути гроші ошуканим вкладникам трастів і різних акціонерних товариств. В мене дуже важкі для реалізації програмні положення – безкоштовна медицина і освіта. На кожний рік в мене розписано досягти конкретної мети.

– Розписати легко, але ж потрібно розробити діючі механізми реалізації.

– Під кожне програмне положення в мене є механізм. Де взяти гроші на розрахунки по зарплаті? Перше – це легалізація тіньової економіки. Друге – повернення капіталу з-за кордону, в тому числі і примусове, в таких випадках, як з Лазаренком. Третє – відродження власного виробництва, промисловости, сільского господарства, четверте – приватне виробництво. Ми повинні рішуче піднести малий і середній бізнес. Але, однозначно, це не повинні бути позички в МВФ, тому що ми вже досить напозичалися і треба розраховуватися, але і тут я віддаватиму пріоритет розрахунків по заборгованості внутрішнім позичкам.

– Чи вважаєте Ви, що в країні яка просто переповнена корупцією, кримінальними елементами, які глибоко пустили коріння по всій Україні, можна змінити життя на краще за 5 років?

– Можна. Я думаю якщо ми створимо кращі економічні умови, піднесемо добробут, то в значній мірі відпаде багато злочинних явищ.

– Генадію Йосиповичу, що б Ви сказали виборцям, які мешкають тут, аби схилити їх на свій бік?

– Коли я зустрічаюсь з виборцями, і вони беруть мене за горло з питанням: "Ну як можна так жити?", я відповідаю: "Голосуйте за Удовенка, жити будете краще."А тим людям, хто буде голосувати тут, поза межами України, хочу сказати, щоб вони зробили правильний вибір, такий, який я зробив під час виборів першого президента України, коли наше постійне представництво проголосувало за Вячеслава Чорновола, як за президента країни.

Стане Удовенко президентом України чи ні – побачимо, але свій неоцінено вагомий внесок в українську державність він вже зробив. Свій обов"язок перед Батьківщиною виконав чесно і професійно.

До речі, шрам на обличчі Г.Удовенка – це слід від сутички із злодіями, коли він вийшов один проти трьох . Тож боротись він уміє.

Зореслав Байдюк

Якщо Президента не виберуть в першому турі...

Центральна виборча комісія затвердила Методичні роз'яснення з питань організації і проведення повторного голосування у виборах Президента України. В першому пункті роз'яснень говориться: "Якщо до виборчого бюлетеня було внесено більше двох кандидатів і жоден з них не набрав більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні, Центральна виборча комісія відповідно до положень частини першої статті 46 Закону України "Про вибори Президента України" призначає повторне голосування у виборах Президента України з двох кандидатів, які одержали найбільшу кількість голосів, не рахуючи тих кандидатів, які після першого голосування зняли свої кандидатури. Повторне голосування проводиться не пізніше як у двотижневий строк після дня виборів Президента України".

(За інформаційними аґентствами)

Ходім разом вибирати

Похилилась й зажурилась
Сивочола мати:
Скільки ж можна своїх дочок
І синів ховати?!

Як потрібні патріоти
Тепер Україні!
Вже не можем відступати:
Мусим бути сильні!

Подивіться: ми багаті,
Горді й незалежні,
Ходім разом вибирати,
Все від нас залежить!

Марія Михайлець,
Річмонд, Н.Й.

Від землі до космосу

Ігор Яременко дискує поле, де колись гасали на конях індійці (1950-ті роки).

Кінець війни. Зробивши щасливий стрибок у свободу після негласної поради офіцера Смершу (є добрі люди скрізь), я з двома підлеглими стрибнули у темінь ночі і по-пластунськи проповзли через картопляне поле, що оточувало фільтраційно-репатріяційний табір в зоні окупації Німеччини. Мандруючи в темноті, наблизились до роздоріжжя, де блимав вогник, навколо якого сиділи-лежали люди зі зброєю. Підійшовши ближче, розпізнали типові американські шоломи. Не знаючи мови, на мигах попросили закурити. Солдати кинули пачку сигарет, тоді ми попросили й вогню за принципом „дайте вогню, закурив би табачку, якби бумажка була". На запитання, в який бік Америка, вони махнули рукою в бік протилежний напряму, з якого ми прийшли. Виявилося, що в цей момент ми перейшли демаркаційну лінію американсько-радянських військ.

Мандруючи по баварській землі, просячи ночівлю в німецьких бауерів, натрапили на американську комендатуру, де дали нам поїсти. Аж надійшов американський військовий капелян, і почувши нашу мову мовив до нас по-російськи. Він виявився американським литовцем і порадив нам прямувати до Мюнхену, що ми і зробили. Прибувши туди, зареєструвались у американській військовій поліції, де нам дали посвідчення на право перебування.

Так я вийшов на свободу, оминувши поїздку „на родіну". В окупаційній американській зоні пробув я п'ять років. Закінчив школу провідників Християнської Асоціяції Молодих Людей (Світова Рада УМСА), працював в українських таборах „переміщених осіб" як культуролог, потім – в Службі розшуку жертв нацистського режиму, спонзорованого армією США. Роздобувши через ЗУАДК спонзора, відплив військовим портом з Бремен Гафен до Нью-Йорку. На кораблі був перекладачем капітана корабля. Прибувши до порту, пересіли на поїзд до міста Форт Вейн в штаті Індіяна, де нас чекали методистській пастор і роботодавець – адвокат по фаху і власник ферми на півночі штату. Повіз він мене на ферму і запитав, чи я можу керувати автами і тракторами – колесними і гусеничними. Я кажу „так" (зрештою, учили ж керувати танком) – і став я трактористом-механізатором. Якось в обідню пору в'їхало авто і двоє панів, що представилися як федеральні аґенти, і повідомили, що ферма „піде з молотка", тому що господар (адвокат) не заплатив податки з 1943 року. Але сказали не турбуватись, тому що мій янгол-хоронитель, пастор, проблему вже розв'язав.

Відзначення І. Яременка (посередині) за технічне керування проєктом систем аварійного покидання орбітального корабля. Справа – командир загону астронавтів полковник ВПС Стів Наґель. Зліва – заступник по безпеці полетів капітан лейтенант ВМФ Маріо Рунко.

Так воно і сталось, на вулицю не викинули. Взяв він мене до своєї хати, де його жінка піклувалася, як сином. Знайшов працю, що тоді було нелегко, і став я членом ремонтної бригади по догляду печей, де протягали мідні дроти для електричної індустрії.

Огледівшись і розпізнавши місцеві умови, пішов докінчувати свою вищу освіту. Здобувши бакалавра аеронавтики, був прийнятий на працю до авіяційної фірми (після прийняття громадянства США). Працював над розробками військових літаків, ракет, парашутів, космічного корабля на плянету Марс, і, нарешті, на контракті, – по розробці космічного корабля багаторазового використання „Шатл" (або „Човника").

На цій програмі пробув 19 років. Починав з продувок моделів в аеродинамічних трубах – і працював аж до випуску корабля в повітря, а далі – в космос. 12 років прослужив у відділі проєктів, що займався багатогранними проблемами операцій екіпажу і систем корабля.

Пощастило співпрацювати з астронавтами і космонавтами. Це люди відважні, мужні, товариські – справжня еліта цивілізації на нашій планеті.

Ось так ваш похідний автор, випускник середньої школи міста, в якому народився першопроходець космосу Сергій Павлович Корольов, почав свій шлях з інструктора авіомоделізму.

Ігор Яременко,
Фонтан Валей, Каліфорнія.

СХІДНЯ ДІЯСПОРА

Полтавці в Санкт-Петербурзі

Хоча Санкт-Петербург засновано у 1703 році, проте масове його заселення почалося після Полтавської битви. Після перемоги над шведами під Полтавою в 1709 році цар Петро I писав до генерала Ф. Апраксіна: „Тепер вже повноцінний камінь у заснування Петербурга закладено". Одни з кораблів фльоти Петра I мав назву „Полтава". Багато людей з Полтави було переселено до нової північної столиці. Відтоді чимало води спливло Невою і Ворсклою, але полтавська сторінка в історії великого міста не збідніла. На ній записано чимало славних імен. Тут співав у придворному хорі славний полтавець Григорій Сковорода, малював картини Володимир Боровиковський, писали геніяльні твори Микола Гоголь і Євген Гребінка, романс якого „Очі чорні" знає тепер весь світ.

Значний внесок у російську науку зробили вихідці з Полтави академік-математик Михайло Остроградський та генерал Олександер Засядько, ракети якого сприяли перемогам російської армії в битвах минулого століття. Визначною постаттю був і конференц-секретар Академії мистецтв Василь Григорович, який допоміг Тарасові Шевченкові здобути волю і художню освіту. Багато будівель спроєктував і звів у Петербурзі архітектор Микола Гребінка, брат Євгена Гребінки. Через Петербург пролягли життєві шляхи Івана Котляревського, який після опублікування „Енеїди" мав надію дістати тут державну посаду. Біограф поета О. Терещенко писав: „Тут він довго тинявся в передпокоях сильних світу, просив, але просив марно. Хоч „Енеїда" була видана ще в 1798 році, та небагато допомогла поетові: на нього дивилися як на кожного бідняка без підтримки і протекції". Іван Котляревський бував у Петербурзі в 1813 і 1814 роках, виконуючи доручення свого губернатора. Пізніше з великим успіхом йшли на сценах петербурзьких театрів його п'єси „Наталка-Полтавка" і „Москаль-чарівник". 28 жовтня 1994 року Українське суспільно-культурне товариство імені Шевченка спільно з петербурзьким центром ЮНЕСКО провело ювілейний вечір пам'яти Івана Котляревського.

У Петербурзі є Полтавська і Миргородська вулиці, пам'ятні дошки на честь М. Гоголя, М. Остроградського та інших полтавців, а недавно відкрито пам'ятник М. Гоголю.

Помітний внесок в культурне життя міста зробили полтавці-випускники Академії мистецтв. Крім В. Григоровича і В. Боровиковського, слід пом'янути добрим словом Миколу Ярошенка, скульптора Леоніда Позена, сучасного художника Феодосія Гуменюка, який у нашому місті написав картини „Маруся Чурай" і „Сорочинський ярмарок". В музеях зберігається багато кераміки та вишивок з Полтавщини. У Петербурзі певний час жив Симон Петлюра, який працював в редакціях газет і журналів.

І тепер активно працюють в українській громаді полтавці Михайло Волик, Зіна Нежива, Володимир Косенко – члени ради новоутвореної української автономії. Підприємець М. Волик відкрив кав'ярню „Ворскла", багато допомагає у виданні української літератури. Зіна Нежива очолює організаційний комітет „Українці Петербургу – Україні". Петербурзький поет О. Дорошенко написав слова і музику пісні „Приїздіть у Сорочинці". Українська національно-культурна автономія в Петербурзі й надалі зміцнюватиме полтавські традиції в житті міста.

Микола Жигло,
голова Української національно-культурної автономії в Санкт-Петербурзі.

Російська мафія загрожує світові

31 серпня в популярному американському щоденнику „Плейн Ділер", на сторінках рубрики „Опінії і ідеї", появилася цікава і водночас вжахаюча стаття знаного колюмніста Роберта Фрідмана „Російська мафія". Мафія організувала гльобальну мережу на території США, зокрема в Маямі і Нью-Йорку, та в інших більших містах світу.

Одним з „батьків" т. зв. „Червоної мафії" є Людвік Файнберґ, званий ще „Тарзаном". Він торгує наркотиками, зброєю, проституцією та ін., послуговується власними літаками і підводними човнами і перебуває в тісних контактах з Південною Америкою, переважно Колюмбією.

Американська ФБІ підозрює, що визначним керівником „Червоної мафії" також є 53-літній Шимон Моґілєвіч, а базою його діяння є Будапешт. Він часто буває і в Маямі.

Діяльність мафії охоплює 50 країн. Тільки в США існує 30 мафіозних синдикатів у 17-ти містах. Через банк в Нью-Йорку проходять більйонові нелегальні суми. Моґілєвіч має диплом економіста Львівського Університету та, можливо, користується фальшивими документами. Таємні американські служби просто безпорадні, говориться в статті з огляду на інфільтрацію та скорумпування тих злочинних організацій. Також немає суворих законів, які б поборювали мафію. Колюмніст Фрідман стверджує, що головні керівники мафії – це злочинці з Росії і України. Для викорінення цього зла треба тісної співпраці багато країн і чесних людей, з вірою в Бога і його заповіти.

Росія накопичила в себе масу атомної зброї, а при злиднях і занепаді суспільної моралі вона може легко обернутися проти людства, закінчує автор.

Д-р Володимир Боднар

Нова перемога...

(Закінчення зі стор. 1)

різних засобів. Японія, наприклад, в минулому роздавала золоті годинники. Греція влаштувала два середньоземноморські круїзи, запросивши понад 100 іноземних послів. Україна, звичайно, не може дозволити собі ні перше, ні друге, тому дипломати вдалися до більш дієвого засобу. Наші ООНівці надрукували звернення до країн-членів ООН 78-ма мовами з проханням проголосувати за Україну.

Така увага і шанування мови своїх колег, звичайно, розчулили серйозних дипломатів, хоча, зрозуміло, рішення про те, за кого віддати голос країни, приймається на президентському рівні. І те, що, за кілька хвилин до голосування, на мобільний телефон міністра закордонних справ Бориса Тарасюка зателефонував представник однієї з східньо-европейських країн і повідомив, що його делегація в останні хвилини змінила свої наміри на користь України, говорить саме про успіхи української дипломатії.

Починалася ж вся історія, ще у 1986 році, коли тодішній Постійний Представник України Генадій Удовенко дав доручення сьогоднішньому міністрові Борисові Тарасюкові подати заявку на членство на 1999-2001 роки. І хоча тоді всі посміювалися, мовляв, рано, але доля повернулася так, що якраз – вчасно. Вчасно тому, що саме зараз Україна знаходиться на важливому етапі свого розвитку, коли членство в подібній організації надає можливість зберегти, закріпити, розвинути всі попередні досягнення дипломатів і є драбиною до нових верхівок.

Звичайно, членство в Раді Безпеки не збільшить пенсій і не покращить миттєво економіку в Україні, тому пересічний громадянин може й не оцінити важливости такого кроку. Але ж саме від розвитку стосунків між державами, багато в чому залежить і співпраця в економічній галузі. За словами Володимира Єльченка, тільки під час проведення аґітаційної кампанії по схиленню на бік України держав-виборців налагоджено тісні контакти з багатьма країнами. Делегації нашої держави відвідали багато країн, де досі ніколи не бували офіційні представники України. Підписані угоди і договори. Відкриваються посольства і консульства. Найголовніше, що членство в РБ дає можливість безпосередньо впливати на рішення цього могутнього органу, бо саме там вирішуються питання миротворчих процесів, введення війська, ембарґо та безліч інших. Резолюції РБ мають обов'язковий характер, оскільки згідно із статутом ООН, саме цей орган несе відповідальність за мир в усьому світі.

Окрім того, ніхто, для прикладу, не зможе поставити під сумнів питання про суверенітет країни-члена Ради Безпеки ООН. Саме до цього органу в 1993 році звернулася Україна коли російська Дума висунула претензії щодо належности Криму. Треба віддати належне: цього разу російське представництво в ООН відразу оголосило про підтримку України, а Постійний представник Росії відверто вболівав за Україну під час голосування.

Відтепер на два роки голос України, разом з іншими 9 непостійними та 5 постійними членами, вирішуватиме найважливіші світові питання. Першим з них, за словами Володимира Єльченка, буде проблема Іраку, яка є абсолютно не вреґульованою. Як прогнозують досвідченні дипломати, ситуація навколо цієї країни буде пріоритетною наступного року. Доведеться нашим спеціалістам впритул підійти до проблем Косово, Етіопії, Східнього Тімору та інших питань, якими займається Рада Безпеки, вважає Володимир Єльченко.

На зустрічі з журналістами був також присутній генеральний консул України в Нью-Йорку Юрій Богаєвський, який теж багато часу працював в ООН. Він висловив свою щиру радість, адже як ніхто інший розуміє важливість такого безперечно історичного кроку.

Володимир Єльченко подякувам всім, хто допомогав у роботі, зокрема українським організаціям і установам, які надіслали свої привітання на адресу Постійного Представництва. Він також підкреслив, що результати голосування ніяк не вплинуть на стосунки між Україною і Словаччиною, "оскільки члество в РБ – два роки, а бути сусідами нам завжди". І хоча Словаччина активно розглядає питання введення візового режиму з Україною, це передусім пов'язано з її намірами вступити до Европейського Союзу, а не через суперечку за членство в РБ ООН.

Тож мета досягнута, головне тепер використати всі можливості які набула Україна, то ж побажаємо успіхів нашим дипломатам, адже зовнішня політика – чи не єдина галузь в сучасній Україні, якою по праву можна пишатися, завершив свою зустріч В. Єльченко.

З. Байдюк

36 років українського радіо в Ютиці

До часу поселення другої хвилі українських еміґрантів, у 1948–50-их роках, американське населення міста Ютики та околиці дуже мало знало про Україну, її народ, культуру і бажання свободи.

Довголітня і наполеглива праця новозаснованих українських церков, організацій в повіті Моґавк-Велей, між ними й поява радіопрограми „Українські мелодії" започаткували краще ознайомлення американців з українським населенням і запевнили нашим людям належне місце серед інших національних меншин ютицької околиці.

Радіопрограму організували Микола і Катерина Ґотмани з Геркімеру, Н. Й., базуючись на спонзорстві українських підприємств. Українські Церкви, католицька і православна, організації УККА, УАКР, СУА, Ветерани, Пласт, СУМА, ОДУМ, УБС, а зокрема УНС, прийшли з допомогою в грошевих труднощах програми. Назавжди залишиться в пам'яті допомога довголітнього секретаря ютицького Відділу, головного радного УНС, бл. п. Володимира Запаранюка та його дружини Ірени, членів Головного Уряду УНС св. п. д-ра Ярослава Падоха і Володимира Сохана.

Після Другої світової війни родина Ґотманів опиняється , в таборі українських біженців в Інґольштаді, Німеччина. Ґотман докінчує тут свої студії, учителює в українській школі. Дружина Катерина працює в організації ІРО. За допомогою ЗУАДК в грудні переїжджають до Америки. Тут включаються в українське громадське життя. М. Ґотман разом з Воробин-Коробцем організовують українську радіопрограму на хвилях станції Ніяґара-Фоллс. В 1960-их роках переїжджають до Геркімеру, Н. Й., і в сусідній Ютиці стають членами УПЦ Чесного Хреста та діючих українських організацій.

Першу радіопрограму „Українські мелодії" відкрив син Ґотманів, Євген, 3 серпня 1963 року. Його ділянкою були англомовна частина програми про Україну і оголошення. Українську частину програми вела К. Ґотман. Після переїзду Євгена на інше місце праці увесь тягар ведення програми припав батькам, які по сьогоднішний день продовжують програму кожної неділі рано на хвилях „WTLB 1310 AM".

В минулому багато допомоги в програмі надавали о. крилошанин Богдан Смик, парох УКЦ св. Володимира, і його дружина Володимира з музичним ансамблем ютицьких юначок Пласту, відбувалися доповіді священиків УПЦ і представників українських організацій. Українські осередки вздовж долини річки Моґавк, почавши із Ютики, Рому, Геркімеру, Літтл-Фолсу, Джонсвілу, аж по Амстердам-Олбані, Н. Й., активно включились в різні передачі, що й уможливлювало господарям програми щорічно відзначати майже кожне українське національне і релігійне свято. Радіопрограма швидко набрала популярности і стала певним чинником обміну думок, зв'язку та громадського об'єднання.

Богдан Рабій

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

З нової лірики

Андрій М'ястківський

Все ж
плугатарю буде щось з поля
П. Тичина.

Простелю років ряденце,
Полежу на них, пройду,
Всіх продумаю до денця,
Обминаючи біду.

А біда бліда, худюща
Вкусить, втне і почека,
Скаже:
– Я усюдисища,
Нишком послана з ЧеКа.

Вранці я ряденце згорну,
А як зійде з поля сніг,
Поорю землицю чорну,
Щось та вродить переліг.

Ганна Черінь

Хмари

Чорно, суворо нахмурили брови:
Знищити сонце хотіли б дощенту!
Змовились з вітром.
Лаштують будови
З власного тіла цементу.

Що за будови! Не храми античні,
Не гострокрилі вежі готичні –
То ж не будови, то згорблені вдови –
Вдови побитих громами...

Де ж вони ділись? Зрадив їх вітер,
Із небокраю крилами витер.

Інші вже хмари: веселі кумасі,
До хмароплетення ласі:
– Геть утікаймо від сивої хмари –
Візьме ще нас на роги!
Гламне – і зникнеш. – Марна тривога,
Вітер розвіяв ті чвари.

– А та невеличка,
як пінка шампанська,
На обрії в самім кутку є –
Та, як писала колись Кобилянська,
Плітки віртуозно „друкує"...
Може дійти до Всевишнього Бога!

Та впасти дощем їй судилась дорога,
Так їй і треба! Упала з небес –
Маємо місця більше для себе.

Враз вийшло сонце. Розсунуло хмари,
Немов декорацій завісу –
І враз зайнялися пожари-стожари
На вістрях шпильчастого лісу.

Безглуздя

Почитаєте пост-модерністів –
З перших слів заболить голова:
Скільки вкладено дрантя без змісту
В українські чудові слова!

Глузд ще є в їх щоденній розмові,
І на праці нормальні вони.
Але в віршах знущаються з мови
Українські невдалі сини.

„Низані вздовж вулиці обличчя
Щезли в чорнім вирі назавжди.
Де не глянь, ненатле потороччя
Хижої отруйної води..." (х)

Брешуть буряно ружі брижі,
Лижі лижуть глевкий барабан...
Поки пишуть подібні дурниці,
Доти житиме й Граф-Оман.

х Перифраз віршів Юрія Ковалева („Світогляд", 1998).

ЗВІДУСІЛЬ

Нова група добровольців Корпусу Миру

До Києва прибула16-та група добровольців Корпусу Миру США. П'ятдесят волонтерів працюватимуть в Україні протягом двох років, реалізуючи програму викладання англійської мови. Протягом перших двох місяців добровольці зі США у Черкасах будуть вивчати українську мову, культуру, традиції, знайомитися з реаліями життя в нашій країні. Після завершення курсу навчання вони складуть присягу добровольця Корпусу Миру і почнуть працювати в школах, вузах,інститутах підвищення кваліфікації, які зацікавлені скористатися знаннями та досвідом американських фахівців.

Чверть мільйона за авто

250 тисяч долярів заплатив на авкціоні покупець автомобіля Елвіса Преслі. Авто Лінкольн Континенталь Марк II випущене в 1956 році. На авкціоні в Лас Вегасі продано також картку призову співака до війська за 22,500 долярів, перший контракт з фірмою платівок за 65 тисяч, а також 800 інших предметів. Виторг від авкціону буде переказано до Благодійного фонду Е. Преслі.

Названо провідні терористичні угруповання

Державний департамент США опублікував список 28 найгрізніших терористичних угруповань світу, переважно палестинських та ісламських. Члени цих організацій можуть бути видалені зі США. Заборонено подавати матеріяльну допомогу цим організаціям, а їхні рахунки в банках мають бути заморожені.

Концерти в Інтернеті

Близько 12 годин транслювалися в мережі Інтернету три благодійні концерти на користь бідних, що відбулися в Женеві, Лондоні і Нью-Йорку. Першими гостями інтернету були Билл Клінтон, Тоні Блеєр і Нелсон Мандела. Фраґменти концерту переглянули понад 10 мільйонів глядачів. 192 країни передавали концерти по радіо і телебаченню.

Пістряк в Нью-Йорку

Чотири з п'яти дільниць Нью-Йорку потрапили до списку десяти територій Америки, небезпечних щодо захворювання на рак. У цих районах зосереджено в повітрі надто багато канцерогенних сполук. Перше місце посідає Балтімор, далі йдуть Мангеттен, Бронкс (четверте місце), Бруклин і Квінс (сьоме і восьме). Концентрація ракотворчих сполук в повітрі метрополії у сто разів перевищує дозволену законом про чистоту повітря від 1990 року.

Бої в Чечні

Військо Чечні відповіло контратакою на вторгнення росіян на територію цієї країни. У Горагорському районі вбито близько двохсот російських вояків, знешкоджено 17 легких бронемашин. Росіяни заявили, що Салман Радуєв почав формувати диверсійні групи з 15 бойовиків кожна, які можуть завдати ударів по ядерних об'єктах. Формуються також жіночі терористичні групи.

ВІКОНЦЕ В СХІДНУ УКРАЇНУ

Дух Лесі пробуджує Ялту

Директорка Музею Лесі Українки в Ялті Світлана Кочерга. (Світлив автор)

На сонячному березі Криму, в субтропічному кліматі збігають до теплого моря гірські вулички Ялти. Вздовж моря простяглась набережна – завжди гомінлива, строката, особливо влітку. Хоча цього року курортників було менше, ніж торік. Позначилася бензинова криза.

Росіяни теж ніяк не можуть прийти до тями через падіння рубля, вони ж бо становили більшу частину приїжджих. Не влаштовує покищо кримський сервіс західнього туриста. Так що у Ялті переважають нині гості з усіх областей України.

Якось невесело, буденно тече людська ріка вздовж численних кав'ярень і лоточників з сувенірним крамом. Люди немов із заводської прохідної вийшли, щоправда у шортах та сарафанах.

Ознаки приналежности Ялти до України за бажанням можна помітити від обмінних пунктів чужинської валюти на гривні до маленького катера під синьо-жовтим прапором з написом на борту „Морська охорона". Далі стоїть міліціонер з тризубом на кашкеті. На деяких сувенірних лотках можна побачити українські вироби. А ще – художники з'їхалися звідусіль – від Сяну до Дону, й стоять густим частоколом зі своїми полотнами, на яких квітнуть мальви з соняшниками, всміхаються дівчата у вишиванках. Оце й усе. В газетному кіоску немає жодного (!) видання нашою мовою. Лише зрідка у натовпі можна почути галичанську говірку.

Українці в Ялті звично „печуть" по-московському. Коли йдеш Ялтою, то скидається, ніби майже 50-мільйонна Україна – це якийсь декор, театральна держава поетів-мрійників та затятих еміґрантів-самостійників. Та, на щастя, це не зовсім так. Біля морського вокзалу чорнява молодичка продає дивовижні південні квіти. Вочевидь, що місцева.

– Де ж це ви такі гарні квіти виростили? – запитую жінку по-українськи.

Вона дещо здивована, але відповідає з полтавським м'яким акцентом:

– Та в лісі, що під горами, вони ростуть. Вже спина болить за ними згинатися. Купіть для своєї дружини, вони за татарським повір'ям щастя приносять, – рекламує свій товар землячка.

Купуємо маленьку в'язаночку синіх квіточок. Говоримо про життя-буття українців в Криму. Надія – так назвалася жінка – до цієї теми не байдужа.

– Он татари ледве повернулися, а вже свої школи вимагають, мечеті будують. А нас, українців, у Ялті, коли б не половина населення. Тільки ж багато хто не признається до свого роду, – говорить гірку правду жінка.

Але є в Ялті місце, яке стало осередком української духовности. Якщо повернути від моря до гір, то незабаром можна вийти до ошатного, прикрашеного дерев'яним різьбленням, старовинного будиночку на вулиці Катерининській, 8. Тут розташовано музей Лесі Українки, яка жила в Ялті.

Поряд з будинком на невисокому постаменті бронзова постать (скульптор Галина Кальченко, архітектор Анатолій Ігнащенко). Леся немов вслухається у шум морського прибою чи може у гомін своїх думок.

Музей провадить член Спілки письменників України Світлана Кочерга, яка зробила Лесину домівку привабливою для усіх, хто живе Україною на ялтинській землі. Тут відбуваються засідання міського товариства „Просвіта", Союзу Українок Ялти, зустрічі з письменниками, літературні, наукові, краєзнавчі читання, відзначаються національні свята.

– Все це, на жаль, далеко не у тих маштабах, як хотілося б, – з сумом зізнається пані Світлана. – Навіть у нечисленних активістів українських громадських організацій відчувається певна втома від негараздів повсякденного життя і неприхильности місцевої влади.

Усе ж зроблено чимало. Найбільшим досягненням в останні роки є щорічне мистецьке свято „Лесина осінь". Воно виходить за межі академічности, вихоплюється піснями, мистецькими виставками, театральними виставами на вулиці міста. І це надзвичайно важливо, бо на сьогодні для пересічного ялтинця і кримчанина взагалі все українське, на жаль, здебільшого залишається чимось далеким та книжковим.

Музейна експозиція в маленьких кімнатах оформлена з любов'ю, але скромно.. На сучасні засоби показу немає коштів. С. Кочерга розповідає, що на початку століття, за часів царської Росії, всупереч Валуєвському циркулярові та Емському указові, українська мова та культура почувалися в Криму більш впевнено, ніж за умов теперішньої державности.

У Ялті жили і працювали Іван Карпенко-Карий і Марко Кропивницький, Марія Азовська і Микола Садовський, Микола Старицький і Панас Саксаганський. З 1905 по 1918 роки діяв Ялтинський український театр досить високого професійного рівня. Про це свідчить хоча б оголошення про благодійні вистави театру на користь місцевої гімназії, надруковане 1908 року в газеті „Русская Рив'єра".

Час від часу в Ялті друкували українські книжки. В музеї Лесі Українки, наприклад, є книга Олександра Кониського-Перебенді „Твори, Том 3", видана в ялтинській друкарні Н. Вахтіна.

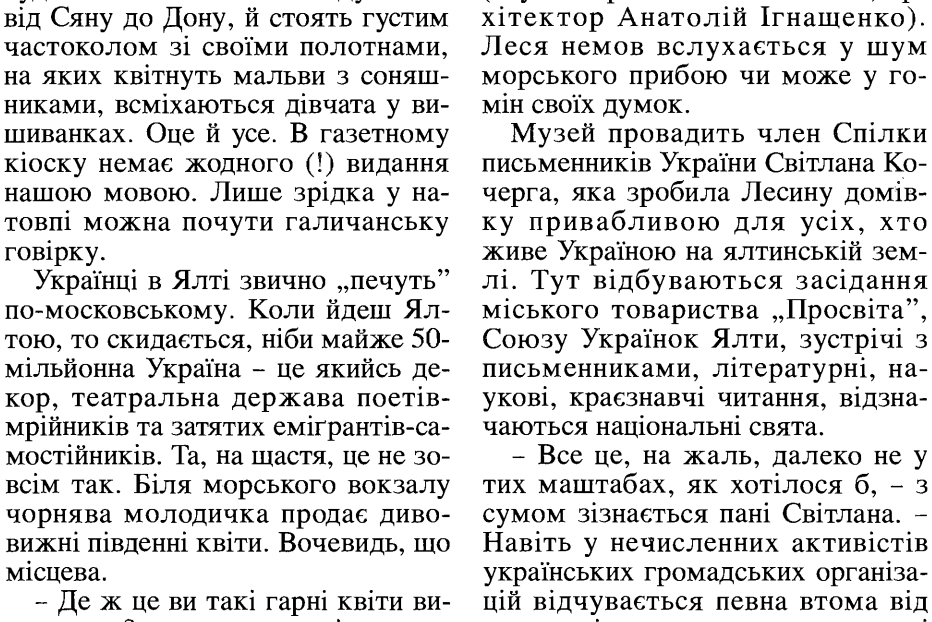
Дванадцять років жив і творив на кримському узбережжі Степан Руданський. У 1906 році приїздив сюди Олександер Олесь. Добре відомий, тривалий ялтинський період творчости у житті Лесі Українки. У творі „Зимова ніч на чужині" поетеса пише: „Я вчилася пісні з морського прибою".

Прикметно, що діячі української культури не намагалися прилаштуватися до російської громади в Ялті, не цуралися свого народу, тож їхня діяльність привернула увагу усього приморського курорту. Тепер за статистикою чверть населення на кримському півострові складають українці.

– Шкода, – продовжує Світлана Кочерга, – що сьогодні, коли вже існує українська держава, наш реґіон оминають українські майстри сцени. Але ж так ми ніколи не прорвемо блькаду українства в Криму!

Зігріті спілкуванням з небайдужою до української справи людиною повертаємось на гомінку та строкату набережну.

Звісно, лише одними емоціями справі становлення української культури в Криму не зарадити. Для того, щоб Крим став невід'ємною частиною України, потрібна конкретна робота українців, які проживають не тільки в Криму.

Велика Ялта. Селище Гурзуф.

Фідель Сухоніс,
Ялта – Дніпропетровське

ПАМ'ЯТАЙМО!

Трагедія села Грабовець

Німецькі фашисти за свої злочини в білоруському селі Хатинь, українському – Кортеліси, чеському – Лідіце і за всі інші злодіяння понесли заслужене покарання на міжнародному Нюрнберзькому процесі. Подібний злочин, який вчинили комуно-московські головорізи в селі Грабовець, що лежить на Прикарпатті, залишився й досі без покарання.

29 серпня 1999 року минуло 55 років від страхітливого злочину, скоєного московсько-більшовицькими ординцями в селі Грабовець Богородчанського району Івано-Франківської області, де було 96 мирних селян-хліборобів, їхні оселі спалено, а 76 чоловік арештовано і після тортур запроторено у різні концтабори колишнього Союзу. Нещасні в'язні піддавались таким знущанням в катівнях, що, як каже нині один з них Григір Дутчак : „... катування і наші муки були настільки жорстокими, що ми завидували вбитим односельчанам".

Взявся я за описання тих далеких подій, тому що спостерігав за тим пеклом, яке діялося в Грабовцях, з відстані 2 км. Грабовець і моє село Цуцилів розташовані поряд, їх розділяє швидкоплинна річка Бистриця. Мені було тоді 15 років і я бачив, як горів у вогні Грабовець, чув кожний постріл і кожний розрив мінометного заряду, чув розпачливі волання нещасних людей, вереск переляканих матерів і дітей. Мені передалося хвилювання, просто розпука моєї матері, яка постійно плакала і метушилася по двору, бо саме там, в Грабовцях, була моя старша сестра Ганна з чоловіком Василем Мельником. Вона впала від більшовицької кулі в числі перших, про що ми дізналися наступного дня.

В ніч на 29 серпня 1944 року село Грабовець було оточене численними червоними військами. Ще затемна розпочався мінометний обстріл. Повсюди в селі виникали пожежі від розриву мін. Згодом більшовицька орда рушила в село. Хлібороби заходилися ховати переляканих дітей та виводити живність із стаєнь. Та більшовики розстрілювали кожного, хто появлявся на своєму обійсті, в іншому випадку жертву виводили з хати і розстрілювали тут же на очах переляканих дітей.

Вивели з хати Юрка Гуменюка, познущалися, а потім кажуть: „Біжи до лісу". Бідолаха щиро повірив, що врятується від смерті, побіг до лісу, але кати, регочучись, застрілили його. Йосиф Ліницький гадав, що маленька півторарічна дитина перешкодить ворогам вбити його, і повільно вів своє дитятко за руку. Солдат шарпнув від нього дитину і жбурнув під тин, а самого Йосифа тут же застрелив. Василь Матківський був першим сільським головою. Його теж вивели з хати. Йдучи вулицею, він просився: „Я голова сільської Ради, куди ви мене ведете?" „Всьо равно – бандіт", – просичали. Вони розрізали йому жили на руках і так, стікаючи кров'ю, він помер. Василя Якубова люди знайшли на городі через три дні після акції з вирізаною щелепою (очевидно, помітили золоту коронку).

Інваліда з дитинства Петра Романчука теж застрелили біля його хати. Не допомагали і прохання дочки Ольги не вбивати хворого батька Миколу Гошівського, який 16 років хворів на епілепсію. У подібних муках загинули Іван Матківський з малолітнім синочком, Олекса Приймак. Гната Бойчука вивели з хати з наміром тут же розстріляти, однак дочка Ганна стала захищати батька, прикриваючи його собою. Тоді солдат багнетом заколов її і кулею порішив батька. Холоднокровно вбили й Марію Филипів.

Миколу Якубова вивели з хати, прокололи його багнетом і так, проколеного, вели селом, а згодом застрелили. 21-річна Ганна Мельник разом зі своїм чоловіком Василем забігли сховатись до стодоли, в якій зберігали ще необмолочений урожай зернових. Вбивці помітили їх, стодолу підпалили і відкрили шалену стрілянину, Ганна була смертельно поранена. Падаючи, вона промовила до Василя: „Тікай". У Бойчука вбили трьох синів – Михайла, Гната, Василя.

Рятуючись, хто як може, багато людей втікало в навколишні луги Бистрицької пойми, однак чимало з них знайшли там не сховок, а свою смерть, оскільки Грабовець ще вночі старанно оточили ординці.

Пекельний терор припинився після того, як близько полудня на толоці біля Кузьмінського приземлився літак і було наказано припинити розстріли людей і підпали будівель. Натомість почалися масові арешти.

В той трагічний день біля кожної хати навіки замовкли батьки, сини й дочки. Люди, котрі залишилися живими, просили дозволу поховати всіх вбитих в одній братській могилі біля церкви, але сталінські кати їм цього не дозволили.

На траурному вічі в Грабовцях, проведеному в 1992 році, односельчанка Катерина Суш сказала: „Подібного варварства, мабуть, не знав український народ з часів Чінгіс-хана". На цьому вічі ухвалено щорічно 29 серпня вважати днем жалоби в пам'ять численних жертв більшовицького терору.

Десятки років сталінські кати суворо наказували вдовам мовчати про криваве побоїще. І ніхто вголос про це не говорив впродовж всіх років тоталітарного режиму. Ще й нині страх не покидає людські душі.

В той же час нині живуть по містах у затишних приватизованих квартирах ті, хто вогнем і мечем знищував цвіт української нації. Пора вже катам відповісти за скоєні ними злочини.

З розповідей живих свідків Грабовецької трагедії Марії Якимчук (82 роки), Марії Матківської (90), Григора Дутчака (91) зібрав і впорядкував

Микола Гикавець,
с. Цуцилів, Надвірнянського району,
Івано-Франківської області

ЗВІДУСІЛЬ

Філіп Морріс визнає небезпеку від палення

Найбільше в США тютюнове виробництво Філіп Морріс визнало, що наукові докази підтверджують, що палення спричинює пістряка легень та інші невиліковні хвороби. Це визнання зроблено після декад заперечувань цих же тверджень Генерального лікаря США та інших авторитетів. Заяву Філіпа Морріса буде поміщено на „Веб сайт", як частину 100-мільйонової кампанії громадської інформації, котра може спричинити труднощі тим, які починають палити сигарети, судитися з виробництвом у майбутньому, базуючись на недостатній інформації про небезпеку палення.

Найкраще місто для життя

Найкраще велике місто для мешкання в США в 2000 році - Сан-Франциско, стверджує, провівши відповідне дослідження, журнал "Моні" ("Гроші"). Читачам цього спеціалізованого видання було запропоновано на вибір 300 міст з усією необхідною статистикою за такими основними критеріями, як економіка, освіта, культура, місця відпочинку і безпека. Причому, під безпекою малися на увазі не тільки злочинність на вулицях, але й якість повітря та питної води.

Стріляють по миротворчих військах

Минулого тижня у Східньому Тиморі міліція, котра поборює і виступає проти незалежности, обстріляла миротворчі війська Організації Об'єднаних Націй, котрі посередньо в цьому звинуватили військо Індонезії, що постійно підтримує згадану міліцію. Це викликало загальні побоювання, а одночасно засвідчило, про те, що військо Індонезії зовсім відкрито пробує саботувати миротворчі заходи. Австралійський генерал Пітер Косгров, який командує миротворчими військами 15-ох країн, назвав ці події „тривожними".

Кубинські жиди виїжджають до Ізраїля

Представники жидівської меншости Куби підтвердили існування таємної іміграційної програми між Кубою та Ізраїлем, яка дозволила членам їхньої громади виїхати до Ізраїля. Вони однак настоюють, що Ізраїль і уряд Фіделя Кастро не мають якихось конспіративних дій. Все ж таки ця іміграційна політика була державною таємницею Ізраїля і малохто знав про те, що 400 кубинських жидів прибули до Ізраїля.

Пам'ятник жертвам УПА, НКВД і гестапо

У Вроцлаві, Польща урочисто відкрито пам'ятник польським громадянам, які загинули на південно-східніх кресах у 1937 – 47 роках від рук ОУН-УПА, НКВД і Гестапо. У церемонії відкриття пам'ятника взяли участь місцева влада, почесна варта Війська Польського, Кардинал Генрик Ґульбинович, група українців з Перемишля. Про українських учасників церемонії кардинал у промові сказав: „Нехай їхня присутність стане явною ознакою миру, згоди і єднання".

Ще одна грудка в Дивізію „Галичина"

Відповідь Ярославові Тинченку

Ще донедавна Візенталь трубів на ввесь світ про злочини Дивізії „Галичина" і її участь у Голокості; деякі польські шовіністи кричали на ввесь світ, що ми, дивізійники, знищили Варшаву. І от тепер один пан в Україні, Ярослав Тинченко, хоче нас переконати, що галицькі сепаратисти боролися проти братів зі Сходу.

В газеті „Київські Відомості" від 27 липня ц. р. появилася стаття „СС 'Галичина': за яку батьківщину вони боролися?". Автор пише: „Вступаючи до німецької армії, вони не мали наміру завойовувати чужі землі, звільняти „неньку Україну" чи карати „москалів". Завданням галичан були значно скромнішими: захистити свою батьківщину, Західну Україну, від тих, кого вони вважали своїми окупантами. Зокрема і від нас, східних українців". Особисто для вас пане Тинченко опишу вам як відбувалося ваше, у складі совєтської армії „визволення" на нашому подвір'ї: „Визволителі" (може й ви були серед них) двічі спалили нашу хату в Соколівці, вбили мого старшого брата-інваліда Михайла, поламали ребра моїй старшій сестрі Агафії й забрали у матері останню корову, що рятувала нашу родину від голоду". Чи так повинні поводитися рідні визволителі? В такий самий спосіб „єдинокровні брати" зі Сходу в 1709 році визволяли гетьманський Батурин!

Хочу ще вияснити панові Тинченкові, чому ми вибрали у свої союзники гітлерівську Німеччину й чому не шукали охорони під „братнім крилом" Совєтського Союзу. Окупувавши Галичину, ваша влада відразу почала арештовувати свідомих українців. Ви „єдинокровні брати", любили нас тільки в день, а ніччю приїздив під нашу хату „чорний ворон", потім – постріли в потилицю і закопування в парках, щоб замести за собою криваві сліди. Згадайте тільки Вінницю, Львів, Золочів!

Німці ж нас зовсім відкрито вважали за худобу й розстрілювали публічно, не ховаючись за „єдинокровність". Бандитська поведінка ваших совєтських „визволителів" мусіла загнати нас у німецькі союзники.

Я, колишній підстаршина Дивізії, з якою перейшов усі воєнні й повоєнні перипетії, можу вам сказати, пане Тинченко, що ідучи в ряди Дивізії „Галичина", ми сподівались тільки одного: після закінчення війни стати зав'язком рідної армії. Ми добре запам'ятали ваше „визволення" із 1939 року і добре знали, що нас чекає: мобілізація в Червону армію – і гайда, без вишколу та зброї, на німецький фронт і на гарматне м'ясо. А як кому пощастило вижити, то двадцять років нагороди „Сибірською медалею ім. Віссаріоновича".

Мушу вас повідомити, що в Дивізії, крім полковника Римбаловича, служила ще майже тисяча наддніпрянців. Досі пам'ятаю добрих друзів своїх із Дніпропетровська – Миколу Гриня та його батька. І в боях під Бродами перейшло до нас півтисячі червоноармійців.

В середній школі міста Брод у 1940 році мені врятувала життя учителька і комсомольський організатор школи ч. 2 Надія Никитенко та її чоловік, що був великою шишкою у совєтській адміністрації. І мушу ще згадати синьоокого комсомольця Гордієнка, котрий у брідській бурсі повідомляв нас про підісланих стукачів. І ще згадую „воєнрука" Кравченка, що своїми хитрощами перешкодив створенню організації комсомолу в соколівській школі.

(Закінчення на стор. 16)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Третій Міжнародний конкурс балету

КИЇВ.(ДІНАУ) На сцені Національної опери України триває III Міжнародний конкурс балету імені Сержа Лифаря.

Сучасники називали його "Богом танцю", "добрим генієм балету XX століття", "реформатором сучасної хореографії". Серж Лифар створив понад двадцять оригінальних балетів, здійснив постановки на всіх найкращих сценах Европи і Америки, виховав кілька поколінь визначних балерин і танцівників, зробив балетну трупу Гранд-Опера найкращою у світі, був відзначений найвищими урядовими нагородами Франції. А в СССР його ім'я було заборонене.

Конкурс відкрив Юрій Григорович – відомий балетмейстер, президент Міжнародної спілки діячів хореографії та Комітету танцю Всесвітнього інституту театру ЮНЕСКО, голова журі конкурсу балету імені Сержа Лифаря.

Святковий концерт, у якому взяли участь народні артисти України Тетяна Боровик, Олена Філіп'єва, Віктор Єременко, солісти театру імені Тараса Шевченка, лавреати попередніх конкурсів балету імені Сержа Лифаря, Міжнародного юнацького конкурсу класичного танцю "Фуете Артеку", засвідчив головну тенденцію престижних творчих змагань – відкривати нові таланти і виводити їх на нові орбіти творчості.

Заключний концерт конкурсу відбувся 16 жовтня.

Цей фільм не можна проминути

Документальний фільм „Вічная пам'ять" із підзаголовком „Голоси з часів великого терору" режисера Дейвида Палца ми мали нагоду ще раз побачити завдяки зусиллям 83-го Відділу Союзу Українок Америки, зокрема імпрезової референтки Ірини Стецьків. Висвітлення фільму режисером відбулося 12 вересня в приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку та зібрало численну публіку, яка не мала нагоди бачити цей зворушливий фільм раніше, коли його було показано в минулому році на Міжнародному фільмовому фестивалі в Лінкольн Центрі.

У фільмі поряд з розповіддю відомої артистки Мерілин Стріп, коментарями знавців історії України Збігнєва Бжезінського, Роберта Конквеста і Романа Шпорлюка, показано страждання численних жертв совєтського терору. Все разом справляє незабутнє враження.

Присутній на зустрічі режисер і творець фільму Д. Палц давав вичерпні відповіді на запитання присутніх. Він сказав, що плянує поїхати невдовзі в Україну, щоб показати свій фільм на кінофестивалі. Глядачі дізналися, що вже є у продажу його відеокопії по ціні 80 дол. Зворушені українські глядачі зібрали 1,800 дол., щоб допомогти режисерові взяти участь у фільмовому фестивалі в Україні та показати там цей винятковий своїм змістом фільм. Треба мати надію, що його побачать наші громади в США.

О.К.

НОВІ ВИДАННЯ

Історія Бережанщини, том другий

Вийшов з друку збірник „Бережанська земля", том 2, на 912 сторінках із 309 знімками, 254 нарисами і 8 підрозділами. Його опрацювали члени Бережанського комітету на чолі з головою Левом Бабієм. Це вже другий том історично-мемуарного збірника, який охоплює 52 села Бережанського району і 40 – Козівського. В книзі вміщено спогади про історичні події, довідки про села і міста, розповіді про лихоліття та боротьбу УПА, УНА впродовж тих довгих років. Збірник розкриває події, які досі були мало відомі, змальовує учасників, багато з яких належать до плеяди героїв. Подвижником у виданні двох історичних книг є голова Комітету Бережанців і голова редакційної колегії II тому „Бережанської землі", що появився в 1998 році, Л. Бабій, – член Дивізії УНА, з якою пройшов до кінця війни, а відтак переїхав до Канади, де відразу включився в громадське життя, зокрема в Комітет Бережанців як виходець з бережанської землі. Конгрес Українців Канади нагородив його Шевченківською медалею, а Головна управа Братства – Золотим Хрестом за особливі заслуги.

Історія Бережанщини у такому розмірі та оформленні заслуговує справді на найбільше визнання. Збірник „Бережанська земля", том другий, коштує 50 дол.

Книжку можна замовити за адресою: **Лев Бабій, 4 Bearvood Drive, Etobicoke, Ont. M9A 4G4 Canada, Ярослав Іваxів, 387 Zion Rd., Neshanic Sta., N. J, 08853, tel. (908) 369–5164.**

О. К.

Буде телесеріял про діяспору

Інститут досліджень діяпори у Києві багато робить на ділянці відеопоказу, зокрема створюється серія відеофільмів "Географія української діяспори", готується на наступний рік кінофестиваль „Нашого цвіту по всьому світу", який стане складовою частиною щорічного міжнародного кінофестивалю „Золоті ворота", триває підготовка до створення телесеріялу „Рік 2000. Українці у світах".

Новий телесеріял буде показаний на одному з провідних вітчизняних телеканалів впрожодовж 2000 року, буде надано також право показу цього фільму в країнах Европи, Америки та Австралії. Серіял розповість про українців, якими пишається світ.

Ігор Винниченко,
директор Інституту досліджень діяспори

Ми втратили людину великого серця

Дмитро Нитченко-Чуб (1905-1999)

Бл. п. Д. Нитченко-Чуб

Велике серце може означати недугу, коли серце збільшується до такої міри, що не встигає напомпувати достатньо крови, щоб вистачило на ввесь організм. Але є ще інше значення цього слова: в серці великої людини вміщається велика кількість людських доль, страждань і „чужого" нещастя. Таке велике серце було в Дмитра Нитченка-Чуба, що відійшов від нас у віці 94-ох творчих літ – творчих до самого скону. Його чуйне серце обіймало всі континенти, де тільки проростало українське живуще зерно, а головне – серце Нитченка-Чуба билось для України.

Крізь кулі й жахіття війни, крізь скитальчі поневіряння, крізь трудні мандри в незнану Австралію, він проніс свій талант і вселюдську любов. В Австралії він став патріярхом суспільного життя. Його вистачало для, перш за все, організації шкільництва. Українські діти, починаючи з дітей і внуків самого Нитченка, – це справді наші діяспорні гордощі, зразок для молодого покоління не тільки еміґрантів, а й вітчизняного. Нитченко організував літературні клюби, школи українознавства, заохочував письменників і початківців писати, влаштовував літературні конкурси, тримав у своїх міцних руках нитки міжнародних зв'язків, упроваджував українську літературу в загальне літературне річище Австралії. Він же був і видавцем, редактором, коректором, рецензентом... Він допомагав письменникам України й інших держав, дарма що матеріяльно був малощо заможніший від них...

Він відгукувався рецензіями на більшість вартісних літературних появ, їздив скрізь, куди тільки давала змогу хитка матеріяльна база. А коли зійшла зоря Незалежности, то відвідав і свою рідну Полтавщину, і Київ, де його з обіймами зустріли деякі ще живі друзі, і нові, що досі його не бачили, але цінували його працьовитість, талант і доброзичливість. Зустріч з вільною Україною була вінцем, що увінчав життя Нитченка на схилі літ.

Його розумні й талановиті дочки, репортажист і радіодиктор Леся Ткач та проф. д-р Галя Кошарська, внук Юрко Ткач та інші паростки цього могутнього дуба гідно продовжують українську діяльність свого великого батька. Лишилось понад 25 виданих і перевиданих творів у ділянці літературознавства, мемуаристики, листування, мовознавства, спогадів, оповідань і віршів. Його шанує й любить цілий український світ.

Ганна Черінь

В пам'ять незабутнього друга Дмитра Нитченка складаємо 50 долярів на фонд „Свободи" – Степан і Ганна Паньковu.

Запрошує Товариство українців на Святій землі

Напередодні 2000-ліття Різдва Христового в Єрусалимі засноване Товариство українців на Святій землі, яке запрошує усіх християн-українців відвідати Святу землю, помолитися там, де перебував Ісус Христос. Ми підготували 8-денну програму з проживанням в монастирі.

Вартість перебування незалежно від сезону становить 378 долярів на особу без коштів перельоту, консульського збору, візи, медичного забезпечення. Харчування дворазове. Квитки треба замовляти до Ізраїлю і на зворотній шлях. Опрацьовані умови перебування екскурсійних груп з англійською або українською мовами супроводу, з дітьми.

Докладніше про умови відвідання Святої землі майбутні прочани і туристичні агенції можуть дізнатися у нас телефонами: англійською мовою – **(972) 2-586-1153** або українською – **(972) 2-672-8293** з 18 до 22 години за київським часом. Можна подзвонити до нас з летовища – ми вас доставимо. Адреса: **Stepan Veremchuk, P.O.B. 68018, Jerusalem, 91681, Israel.**

Степан Веремчук,
голова Товариства українців на Святій землі.

Ще одна грудка...

(Закінчення зі стор. 15)

Чи вчинки цих людей не свідчать про це, що ми таки один нарід „від Сяну по Кавказ"! Й тому не можу погодитися з вашим поділом, пане Тинченко, на Східну й Західну Україну, коли ви пишете: „... не вчені, а простий народ по обидва боки річечки Збруч ... наполегливо продовжує ділити Україну на Східну й Західну". Хіба ж простий народ у сьогоднішній Україні має якусь власть чи голос?

А хіба щорічні поїздки ваших дітей у нашу Галичину, щоб разом відсвяткувати Боже Різдво чи Великдень, не свідчить про єдність нашого народу? І ще одну історичну подію хочу вам згадати, пане Тинченко. Коли в 1918 році рішалася історична доля Галичини та України, галицькі Січові Стрільці вирішили боронити Київ! – хоч кровавилися їхні серця, згадуючи втрату Львова...

Виглядає, що перед виборами Президента України хтось за чужі гроші хоче поглибити на кілька сантиметрів „річечку Збруч", щоб раз і на все зробити її непрохідним кордоном „Самостійної Галичини!"

В. Сірський,
колишній підстаршина Дивізії „Галичина", Ватерлю, Онтаріо.

СПОРТ

В УКРАЇНІ

Футбол

Чемпіонат Европи: продовження змагань

Збірна команда України з футболу зайняла друге місце в своїй групі відбіркових змагань Чемпіонату Европи-2000 і тепер змагатиметься за право участи у фіналі з такими ж командами, які посіли другі місця в своїх групах. Це команди Данії, Словенії, Туреччини, Англії, Ірляндії, Шотляндії і Ізраїлю. Португалія, маючи серед команд, які зайняли другі місця, найкращий балянс перемог і поразок, відразу перейшла до фіналу.

Перші ігри команд цієї групи відбудуться 13 і 14 листопада. Ігри у відповідь призначено на 17 листопада. Переможці цих поєдинків поповнять число фіналістів чемпіонату. Ігри фіналу Евро-2000 відбудуться 10 червня – 2 липня наступного року на стадіонах Бельгії і Голляндії. Жеребкування ігор учасників фіналу – а це покищо команди Італії, Норвегії, Німеччини, Франції, Швеції, Еспанії, Румунії, Юґославії і Чехії – відбудеться 12 грудня в Брюсселі.

Жеребкування в групі, до якої належить збірна України, дало такі пари суперників:

Україна – Словенія,
Англія – Шотляндія,
Ізраїль – Данія,
Ірляндія – Туреччина.

Готуються також до змагань учасники Молодіжного чемпіонату Европи, в другому відбірковому колі ігор якого гратимуть команди Італії, Греції, Туреччини, Франції, Англії, Еспанії, Словаччини, Хорватії, Бельгії (переможці груп), а також Норвегії, Росії, Польщі, Голляндії, Португалії, Юґославії і Чехії (другі місця).

* * *

Голова Асоціяції футбольних суддів Росії Сергій Хусаїнов до кінця року позбавлений права на суддівство за дебош, який він вчинив у нетверезому стані в Ізраїлі, чим поставив під загрозу гру за чашу УЕФА. Разом з ним відсторонені від суддівства учасники скандалу Сергій Мартинов, Павло Гінзбург і Фейзудін Ерзіманов.

* * *

60 російських „болільників" футболу і один білорус усе ще перебувають під арештом в Мінську після бійки, влаштованої на стадіоні під час гри команд Росії і Білорусі 18 серпня ц.р. Московські „болільники" звернулися з петицією до президента Білорусі Олександра Лукашенка і влаштували пікетування Посольства Білорусі в Москві.

Бокс

Віталій Кличко – чемпіон світу серед професіоналів

Киянин Віталій Кличко захистив звання чемпіона світу серед боксерів-професіоналів у важкій вазі за версією Всесвітньої боксерської організації (ВБО), перемігши в німецькому Обергаузені американця Еда Махона нокаутом. Поєдинок проходив, що називається, "в одні ворота", двометровий велет з України давав американцю мало шансів для атаки у відповідь. Розв'язка бою настала вже в третьому равнді. Після першого нокдауну Махон зміг звестися на ноги тільки через 8 секунд, але невдовзі Віталій завдав ще більш нищівного удару. За 1 хвилину 15 секунд до кінця равнду суддя із США Руді Беттл був змушений зупинити бій і визнати перемогу Кличка нокаутом. Таким чином, Віталій довів кількість перемог на професійному рингу до 26, не програвши жодного матчу. Цікаво, що у Махона також не було поразок, поки він не опинився в суботу під "українським катком". Невдовзі В. Кличко в США зустрінеться з Майком Тайсоном, Евандером Холіфілдом або Ленноксом Льюїсом.

Турнір у Севастополі

Дванадцять фінальних боїв боксерського турніру у Севастополі принесли по 6 перемог спортсменам України і Росії. Турнір був відбірковим перед наступною Олімпіядою в Австралії.

Гімнастика

Бронза України

34-ий чемпіонат світу з спортивної гімнастики, який триває в Китаї, приніс золоті медалі з багатоборства румунським спортсменкам. Срібло дісталося Росії, а бронзові медалі – Україні. 12 кращих команд у змаганнях чоловіків і жінок візьмуть участь у 27-ій Олімпіяді в Сіднеї.

(ДІНАУ)

В ДІЯСПОРІ

Футбол

Йонкерс „Крилаті" – Оссінінґ „Портуґіс" – 1:1

В неділю, 10 жовтня, незважаючи на дощову погоду, футбольна команда спортивного клюбу „Крилаті" при Осередку СУМ в Йонкерсі розіграла чергові змагання чемпіонату першої дивізії Східньої окружної футбольної ліґи штату Нью-Йорк на площі Оссінінґ „Портуґіс".

На мокрому полі противників наші спортсмени розпочали гру короткими подачами, створюючи кілька небезпечних моментів біля воріт противників. Маючи перевагу в контролі м'яча і кількаразову нагоду відкрити рахунок, наші спортсмени не мали щастя. Перша половина гри закінчилася безрезультатно.

На четвертій хвилині другої половини Марко Гованський з точної передачі Андрія Вербицького влучно пробив по воротах суперників, що дало „Крилатим" нагоду повести в рахунку 1:0. Наші футболісти продовжують гру, маючи перевагу, але на 30-ій хвилині другої половини португальці ударом у нижній кут наших воріт вирівнюють рахунок на 1:1. Гра так і закінчилась на мокрій, слизькій площі під час безперервного дощу. „Крилаті" успішно продовжують футбольний сезон без поразки.

Стефан Гованський

Теніс

Турнір на „Тризубівці"

2–3 жовтня на „Тризубівці", в Горшамі, близько Філядельфії, відбувся тенісовий турнір, спонзорований УСО „Тризуб". У ньому взяли участь тринадцять гравців за системою „full feed-in". Було розіграно двадцять три індивідуальних мечі. Турнір виграв Стефан Сосяк, чемпіон УСЦАК серед чоловіків, старших 35 років. У фіналі він переміг Павла Регулика вислідом 6–2, 6–3. У півфіналі С. Сосяк виграв у Ярослава Тимкова – 6–3, 6–4, а П. Регулик з Юрієм Савчаком зіграли 4–6, 6–3, 6–2. У чверть фіналі С. Сосяк переміг Володимира Дзівака – 6–0, 6–2, Я. Тимків у довгому мечі подолав Ігора Бугая (4–6, 6–2, 6–2), П. Регулик – Олександра Олинця (6-4, 6–1), і Ю. Савчак – Володимира Волевця (6-0, 6-1). Фіналістами турніру „feer-in" були Я. Тимків та І. Бугай. Перший з них знову переміг вислідом (6–7, 6–1, 7–6) і в цей спосіб здобув третє місце в турнірі. Під час закриття турніру чаші фіналістам і переможцям вручили провідник турніру і ланковий УСЦАК Юрій Савчак і голова УСО „Тризуб" Ігор Чижович.

Учасники турніру на „Тризубівці"

„Берхтесґаденці"...

(Закінчення зі стор. 8)

Кришталович з Буковини і о. Захарій Срібний з Галичини вчили релігію. Відомий мовознавець проф. Василь Панейко вчив українську мову, а проф. Мирон Федусевич – історію української літератури. Проф. Лідія Шляхтиченко з Києва вчили математику, а проф. Віктор Супінський з Поділля вчив німецьку і латинську мови. Проф. Михайло Васьків (Львів) вчив хемію і біологію, а проф. Надія Литвиненко викладала біологію. Треба згадати, що після від'їзду дир. В. Радзикевича під кінець 1949 року директором став д-р Василь Стецюк, який вчив латину. Пригадуючи часи „берхтесґаденської доби", не можна не згадати про великий вплив Пласту на виховання гімназійної молоді, а також спортивної дружини „Орлик". Голови табору „Орлик": д-р Тома Лапичак, інж. Олександер Гладишовський, д-р Григорій Деркач та інші сприяли розвиткові української гімназії і взагалі таборового шкільництва. Абітурієнти одержали солідну освіту в Берхтесґаденській гімназії. Матуру (усну) абітурієнти складали українською і німецькою мовами.

Табір „Орлик" був своєрідною українською „республікою в мініятюрі" зі своєю адміністрацією, судівництвом, шкільництвом і навіть... поліцією. Гімназія стояла в центрі таборового життя і залуговує на окрему увагу дослідників українського шкільництва т. зв. „депістівського періоду" в 1945–1950 роках, в якому розвивалося українське шкільництво і українська культура в переселенчих таборах Німеччини. Опрацювання історії табору „Орлик", на нашу думку, було б тривалим відзначенням 50-ліття останньої матури в українській Берхтесґаденській гімназії. Про це треба подумати нашим „берхтенґаденцям", які зустрінуться на „Союзівці", гідно відзначать свій ювилей і пригадають старі, цікаві „депівські" часи.

Любомир Винар

Пластова Станиця...

(Закінчення зі стор. 8)

домі катедри св. Йосафата. Започаткував цей музей та впродовж багатьох років розвивав його пл. сен. Леонід Бачинський. Дальшу працю провадив пл. сен. Олександер Фединський, а відтак пл. сен. Микола Грушкевич. Тепер головою Пластового Музею є пл. сен. Олена Хміляк. Професійно впорядковані та скатологовані пластові експонати, листи, картини можна оглядати кожної суботи.

Годі перелічити в цих рядках всіх заслужених виховників цього славного півсторіччя, котрим належиться вдячність – подаємо тільки імена станичих: Григорій Бобків, Нестор Угера, Ігор Руденський, Леонід Бачинський, Ярослав Кришталович, Анна Мриц, Володимир Ерденберґер, Микола Кавка, Микола Грушкевич, Тарас Грушкевич, Лідія Голіян, Роман Полатайко, Микола Голіян, Нестор Козбур, Володимир Базарко, Євген Небеш, Євген Палка, Дарія Федорів, Ігор Захарій.

Щоб гідно відсвяткувати 50-ліття Пластової Станиці в Клівленді, заплановано бенкет з концертом 5-го грудня 1999 року, та видання пам'ятної книги зі знімками, дописами та споминами. Щиро просимо всіх теперішніх і колишніх членів станиці, всіх батьків та цілу українську спільноту зазначити собі цю важливу дату та підтримати наші ювілейні святкування своєю присутністю.

Зокрема звертаємося до всіх колишніх членів станиці, котрі тепер перебувають поза межами міста Клівленду. „Гей пластуни, гей юнаки", сердечно просимо вас нам про себе дати знати, а дані пересилати на руки пл. сен. Богдана Ковча на адресу: **Bohdan Kowcz, 3697 Vezber Dr. Seven Hills, OH 44131, tel.: (440) 524-1639.**

Дзвінка Голіян

XX століття: ПОДІЇ І ДАТИ

1949-ий рік:

НТШ почало видавати „Енциклопедію українознавства”.

В СССР випробувано атомову бомбу.

В Україні почалася „чистка” Комуністичної партії від українських націоналістів – з неї виключено 3 відсотки членів.

Відкрито голографію (тривимірне зображення)

2 березня – перший кругосвітній переліт літака без приземлення.

21 липня – засновано НАТО.

3 серпня – в США впроваджено День Прапора.

26 жовтня – в США встановлено мінімальну платню 75 центів на годину (було 40 центів).

24 грудня – у Львові вбитий совєтський журналіст Ярослав Галан.

26 грудня – Альберт Айнштайн опублікував теорію земного тяжіння.

28 грудня – проголошено незалежність Індонезії.

1950-ий рік:

В Нью-Йорку відкрито головну автобусну станцію.

Білі Ґрем почав свої щотижневі радіопередачі „Час рішення”.

9 лютого – сенатор Маккартні оголосив, що в Державному департаменті США працюють 205 комуністів.

15 лютого – СССР і Китай підписали угоду про дружбу і співробітництво.

5 березня – в бою загинув командувач УПА Роман Шухевич.

25 червня – почалася війна в Кореї.

8 липня – в Мюнхені створені Інститут з вивчення СССР.

8 серпня – перша жінка Флоренс Чедвік перепливла Англійський канал за 13 годин 23 хвилини.

7 жовтня – Китай вторгся в Тібет.

1951-ий рік:

В СССР почалась критика націоналізму в літературі й мистецтві України.

Збудовано комплекс ООН в Нью-Йорку.

Компанія AT&T стала першою компанією з більш як мільйоном акціонерів.

6 березня – помер Володимир Винниченко.

14 червня – в Філадельфії створено перший електронний комп'ютер.

7 листопада – в Києві створено телевізійний центр.

24 грудня – проголошено незалежність Лівії.

1952-ій рік:

У США випробувано водневу бомбу.

Корпорація Соні почала випуск радіоприймачів на транзисторах.

Створено стереокіно.

Перша в світі ядерна аварія сталася в Канаді.

Британський трон посіла 25-річна принцеса Єлизавета.

26 липня – в Аргентині померла від раку 33-річна Ева Перон, дружина президента.

10 грудня – Альбертові Швайцерові присуджено премію Нобеля.

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Вчені на шляху до лікування інсульту

Неймовірне відкриття закладеного природою механізму відновлення клітин головного мозку живих організмів виявили в ході революційних дослідів американські вчені з Гарвардського університету. Як стало відомо внаслідок витоку наукової інформації, їм вдалося регенерувати уражені частини мозку птахів і мишей шляхом активізації генів, що відповідають за ріст клітин. Таким чином, цій групі вчених на чолі з професором Джеффрі Маклісом вдалося знайти шлях для лікування інсульту, а також багатьох інших хвороб, включаючи Паркінсона та Альцгаймєра. Подробиці їхньої роботи поки що не розголошуються, однак відомо, що під час однієї з серії дослідів в уражений мозок мишей вводили молоді клітини зі спеціяльними препаратами, які активізували роботу генів, що відповідають за формування головного мозку, в результаті чого відбувалося відновлення його внутрішніх зв'язків. Зараз група працює над створенням повної картини молекулярної структури зв'язків у корі головного мозку людини. Маючи подібну “карту”, вчені зможуть регенерувати необхідні клітини. “Наша мета полягає в тому, щоб забезпечити відновлення нормальної роботи головного мозку за рахунок створення нових зв'язків замість зруйнованих”, заявив професор Макліс.

КОРИСНО ЗНАТИ

Дельфіни не курять

Якось вранці на піщаний берег Атлантичного океану в марокканському порту Касабланка вистрибнув дельфін. Його швидко знайшли, але допомогти вже не змогли і він задихнувся. Що ж трапилося? Відповідь на це питання знайшли не відразу. Фахівці звернули увагу на те, що у воді, звідки вистрибнув дельфін, нагромадилася велика кількість американських цигарок. Потрапивши в цю “хмару”, тварина просто отруїлася тютюном. Концентрації шкідливих для організму речовин вистачило, щоб дельфін знепритомнів. Намагаючись вийти з шоку, він вистрибнув на сушу. Проте ніхто не встиг вчасно зрозуміти причину того, що трапилося, і не переправив жертву тютюнових відходів далі в чисту воду. У будь-якому разі, таку версію наводить місцева преса. Щодо цигарок, то в їх походженні великої таємниці немає. Швидше за все, великі партії цих виробів було викинуто в океан контрабандистами, які таким чином “ховали кінці у воду”, потрапивши до поля зору представників служби безпеки. Торік деяким тваринам перепало від дільців “чорного ринку” через сильно діючі наркотики. Їх також було скинуто в морську безодню. Марокканці сподіваються, що наступного року контрабандисти викинуть у воду незадекларовані долари.

Міні-шпигун

Найменший у світі вертоліт-шпигун сконструювали китайські дослідники з шангайського університету Цзяотун. Як стало відомо, їх дітище розміром не більше за джмеля: близько 0.7 інча завдовжки, 0.2 інча заввишки, 0.1 інча завширшки. Така крихітка може приземлятися на площі в два земляних горіхи. На початковій стадії розробки вчені передбачали використати її для спостереження за роботою електронної апаратури, приладів мікро-механічної обробки, аеродинамічного обладнання. Однак зараз стало ясно, що цей вертоліт цілком придатний для військової розвідки. Такий розвідник зможе, причаївшись десь під столом, “підслухати” таємні переговори або, проникнувши, наприклад, через вентиляційну систему в підозрілу лабораторію зробити там фотокопії засекречених документів. Про те, яка енергія підійматиме цього міні-шпигуна в повітря, і яким чином він зможе передавати отримані дані, нічого не повідомляється. Мова, очевидно, йде про радіокерований механізм, який проводитиме електронну розвідку.

Чотириногий злодій

Вусатий мешканець Лондона, кіт на прізвисько Томі став великою проблемою для його господині. Справа в тому, що у нього несподівано з'явився потяг до крадіжок. Після нічних прогулянок Томі повертається з вкраденими речами: взуттям, одягом, мішечком з монетами тощо. “Спочатку ця ситуація мене веселила, але потяг мого вихованця ставав дедалі ризикованішим, - розповіла господиня – неможливо дізнатися, хто є господарем 50 речей, які Томі приніс додому. Це вже проблема, оскільки може скластися враження, що я його спеціяльно дресирую”.

Обережно з комп'ютером

Сучасна комп'ютерна мережа відкриває величезні можливости для отримання інформації, в тому числі й конфіденційної. Німецькі правознавці і комп'ютерні фахівці, вказуючи на вади в сучасному законодавстві, наполегливо рекомендують вносити менше особистих даних до комп'ютерної мережі. Міжнародні потоки інформації розносять приватну інформацію, нерідко, в непередбачених напрямках. Чимало фірм, у першу чергу торговельних, мають можливість скласти досить повний портрет своїх клієнтів і “ділитися” цими даними зі своїми компаньйонами. У зв'язку з цим, у 1978 році законодавці Північного Рейну-Вестфалії першими з федеральних земель ФРН внесли до свого Основного закону статтю про захист відомостей особистого характеру. Однак за останні 20 років ніхто не наслідував їх приклад.

(За інформаціями ДІНАУ)

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Y2K. Що це таке?

Чи для більшости нашої спільноти відоме значення заголовка цієї статті? Ні, це не математична формула, це не знак науки астрономії – це американці ввели скорочення: Y≈year, 2≈два (дві) K≈кіло, у грецькій мові – тисяча. Y2K≈year 2 thousand. Що ж це означає у теперішньому часі? Що ж такого тривожного з приходом 2-тисячного року?

У нас час більшість технічних дій забезпечує комп'ютер. Обслуга атомних електростанцій та їх безпека базується на комп'ютерах. Летунським лініям безумовно необхідні надійні комп'ютери. Навіть у приватних автомобілях є комп'ютери.

Однак, винахідники наказали жити комп'ютерові до 2000 року і не сказали, що він має робити далі. Тобто після, всі літаки перестають літати, всі банкові конта зачиняються, всі урядові установи, торговельні біржі, збройні сили, летовища, перестають діяти, порушується постачання харчів, води та інших необхідних потреб у цілому світі. У найбільш небезпечному стані є країни, котрі ввели комп'ютерні системи, але не в стані зробити в них необхідні зміни перед кінцем цього року. До них зачислені: Росія, Україна, Китай, Бразилія, Аргентина і деякі інші.

Уряд Америки предбачив численні судові справи проти комп'ютерних фірм відносно цієї проблеми і 20 липня ц. р. ввів певні обмеження, які дають 90 днів до виправлення шкоди викликаної порушеннями у комп'ютерній системі перед втягненням винного підприємства до відповідальности. Незважаючи на це, можна передбачити, що адвокати матимуть багато роботи. У зв'язку з цим самі собою напрошуються практичні поради:

1. Не подорожувати літаками перед кінцем 1999 р. і не повертатись з цієї подорожі на початку 2000 року.
2. Не вкладати гроші в банки перед кінцем 1999 року і також не виймати гроші з банків у цьому часі.
3. Не платити залеглих рахунків у згаданому часі.
4. Приготовити запас харчів, води та інших необхідних речей на два місяці, починаючи з кінця 1999 року.

Надіймось на краще, але будьмо приготовані...

Едвард Кухар

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.. (908)789-1870; (732) 627-0517

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert, Realtors®
CHATHAM OFFICE: 64 MAIN SREET CHATHAM, NJ 07928
#1REALTOR IN N.J.
#1 REALTOR IN MORRIS Co.
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S.
OFF: (973) 635-5000
EVES: (973) 539-8917
FAX: (973) 635-5086

ФІРМА МІСТ
Забираємо посилки з вашого дому
Україна – **$ 0.49 lb.**
(973) 340-0500 • 1-888-633-7853

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

MYRON BOKALO MARIKA PROCIUK BOKALO

Ручно мальована кераміка ***трипільського і гуцульського стилів.*** *„Wedding favors"*
742 LINDEN AVENUE
RAHWAY, NJ 07065
(732)382-2223

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1–800–265–9858

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завжди впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять в Україну надійно, за кілька хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте доляри в Україну через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошеві перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 70 тисяч своїх представництв у більш, ніж 170 країнах; в Україні ж – понад 300 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по цілому світі.

Якщо бажаєте здобути більше інформації (англійською мовою), телефонуйте

1-800-325-6000
WWW.WESTERNUNION.COM

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®
The fastest way to send money worldwide℠

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

Пошукуємо жінку до легкої домашньої праці і догляду за 2-ма дітьми шкільного віку з замешканням 5-ти днів на тиждень. Телефонувати вечором
(973) 625-7973

Жінка (60 років) з України зараз працює в Нью-Джерзі, пошукує порядного чоловіка для серйозних відносин.
1-908-995-7909 Ала

В центрі Львова продається двокімнатна квартира. Прошу телефонувати:
(508) 788-6390

Сім'ї проживаючій у Holmdel, NJ 07733 потрібна робітниця для допомоги по господарству.
Тел.: (212) 407-3608
(у робочий час)

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВОЗКИ
Tel.: (732) 805-9664
Професійний сервіс, найнижчі ціни
16' cube truck
тільки **$69.99** за день
(включаючи пальне до 200 миль)
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
VATRA
INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK NJ, 08880
Офіційний представник фірми Міст

Українсько-американська родина шукає жінку, віком від 25 до 40, яка б займалася працею дома, та допомогла б у догляді за дітьми. Умови праці та заплата після домовлення. Телефонувати на число:
1(610) 274-3554

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

У справі розміщення в "Свободі" оголошень, реклями, жалібних повідомлень просимо телефонувати 1 – 973 – 292 – 9800, додатковий 3040.

10 років чесної та відданої праці для Вас

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну від $.55 за фунт

- *Відбираємо пакунки з хати.*
- *Надійна та гарантована достава за 4 - 8 тижнів.*

Warren, MI
26499 Ryan Rd.
Tel. 810-759-6563

Parma, OH
5909 State Rd.
Tel. 440-886-7124

Hamtrack, MI
11758 Mitchell St.
Tel. 313-892-6563

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-336-4776

Philadelphia, PA
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Clifton, NJ
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

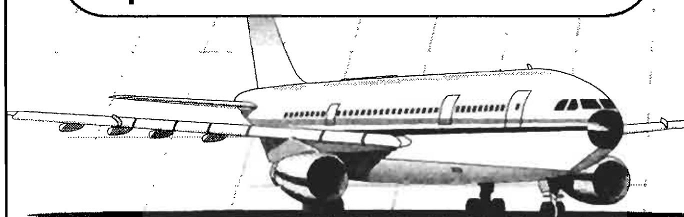
Chicago, IL
2134 W.Chicago Ave.
Tel. 773-903-6562
Tel. 773-486-6563

Arlington, IL
2407 E.Oakton St.
Tel. 847-956-6563

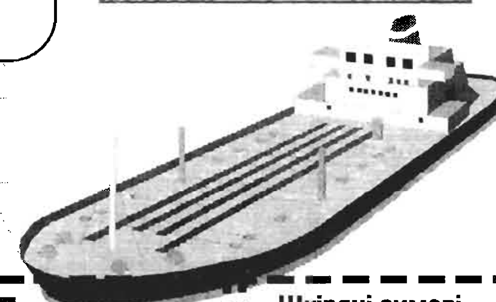
Інші послуги

Долари в Україну
Авіаквитки в Україну та з України
Візи в Україну без запрошення
Завірені переклади та оформлення документів
Запрошення для відвідувачів з України

Продаємо телефонні картки ($10 картка- 60 хв. розмови з Україною)
Рентуємо відеокасети
Перепис відеокасет будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт

У наших крамницях можна придбати: кераміку, хустини, обруси, книжки, поштівки, писанки, відео та аудіокасети, українські сувеніри, українські вишиванки, електронні перекладачі з англійської на українську мову.

$10 знижки на електронні перекладачі

$10 знижки на вовняні хустки із френзлями

$10 знижки на зустрічі і довезення в аеропорт

$10 знижки на квитки в Україну

$5 Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC

Шкіряні зимові чоботи від **$ 25**

EURODIRECT ПРОПОНУЄ

Park Blvd, Seminole, FL 33777
phone 1-877-569-3876
fax 1-800-391-3608
www.Eurodirect INC.com

Індивідуальний підбір найвигіднішої програми кожному клієнтові

1. Розцінки дійсні 24 години на добу по всій території США.
2. Використовуючи calling card, Ви маєте змогу телефонувати з будь-якого місця США.
3. Прямий набір без додаткових кодів.
4. Розцінки по США - **6.9 ц/хв**.
5. Безплатна телефонна картка по Америці - **10 ц/хв.**

Країна	Прямий набір	Телефонна картка
Україна	0.32	0.29
Москва		0.15
Росія	0.29	0.32
Азербайджан	0.43	0.52
Білорусія	0.35	0.38
Вірменія	0.41	0.52
Грузія	0.41	0.52
Естонія	0.29	0.32
Латвія	0.32	0.35
Литва	0.35	0.35
Молдавія	0.45	0.39
Казахстан	0.29	0.49
Узбекістан	0.29	0.59
Киргизстан	0.39	
Польща	0.25	0.25
Болгарія	0.31	0.34
Канада	0.10	0.15
Італія	0.13	0.15
Німеччина	0.11	0.15
Австралія	0.11	0.15

Ми розмовляємо українською мовою

1-877-882-8572
1-877-787-7425

Потрібні агенти

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ, ОСЕРЕДОК ім. УПА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
має шану запросити Вас з Родиною на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

50-річчя ОСЕРЕДКУ СУМА

в суботу, 13 листопада 1999 р.

в Українському Освітньо-Культурному Центрі при 700 Сідер Ровд, Дженкинтавн, Па.

У ПРОГРАМІ:

- Год. 5-та по пол. – КОКТЕЙЛЬ
- Год. 6-та веч. – БЕНКЕТ з МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ
- ЗАБАВА ПІСЛЯ БЕНКЕТУ

Вступ на бенкет 50 дол. від особи
Чеки виписувати на: Ukrainian American Youth Association

Одночасно запрошуємо Вас на

БЛАГОДАРСТВЕННУ СЛУЖБУ БОЖУ

з нагоди Золотого Ювілею Осередку

яка відслужиться **в неділю, 14 листопада 1999 р. о год. 12-ій пол.**

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У США
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В США
UNITED UKRAINIAN ORTHODOX SISTERHOODS OF THE USA
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
President: Nadiya Mirchuk 110 E. Cedar Street, Livingston, NJ 07039-4015

Н Е З А Б У В А Й М О!

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США не забуває вшанувати тих сестер і братів, дітей, матерів і батьків, які передчасно відійшли у вічність під час штучно створеного голоду 1932 – 33-их років.

Вшановуючи їхню пам'ять, у неділю, 7 листопада 1999 р. після Служби Божої буде відправлена панахида у Церкві-Пам'ятнику. Академія присвячена цій події відбудеться о год. 2-ій по пол. в Українському Культурному Центрі в Савт Бавнд Бруску, Н.Дж.

Якщо Ви не байдужі до трагічної історії нашого народу, то прийдіть щоб ми спільно помолилися і вшанували Їх пам'ять.

В програмі: доповідь письменниці **ВАЛЕНТИНИ ЮРЧЕНКО** і виступ артиста **РОСТИСЛАВА ВАСИЛЕНКА**.

Дохід з академії призначений на постійну виставку в музеї – „ПАМ'ЯТНИК ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ 1932 – 33 РОКІВ".

НЕ ЗАБУВАЙМО!

УПРАВА ОУПС

За інформаціями тел.: (973) 992-6479

ПАРАФІЯ св. АНДРІЯ ПЕРВОЗВАНОГО

з нагоди святкувань 50-ліття заснування нашої парафії

запрошує на спільну бесіду, яка відбудеться

в неділю, 7 листопада 1999 р., о год. 1:30 по пол.

Тема бесіди

МІЖ КИЄВОМ І КОНСТАНТИНОПОЛЕМ:

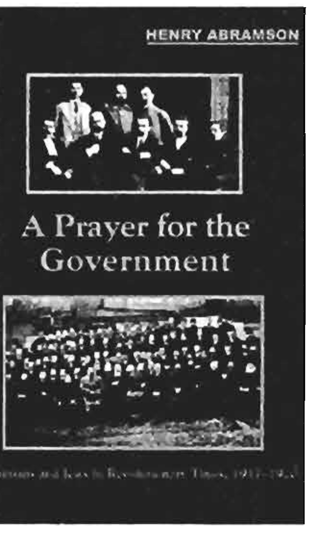
Українське Православіє на порозі нового тисячоліття

Прелегентом буде проф. **д-р СЕРГІЙ ПЛОХИЙ**

Директор Церковних Студій
Канадський Інститут Українських Студій
Університет Альберти

бесіда відбудеться в залі свято-Андріївської катедри
15100 New Hampshire Avenue,Silver Spring, MD 20905

Нове видання Українського Наукового Гарвардського Інститутуту

Молитва за уряд. Українці та євреї під час революції 1917–1920 років.

Генрі Абрамсон

Із занепадом Російської імперії в 1917 році, еврейські та українські політичні діячі, намагаючись спільними зусиллями подолати довгу спадщину обопільного антагонізму, працювали над створенням державного уряду, який би спирався на принципи автономізму, політичної теорії, яка розглядала проблеми, притаманні багатонаціональним державам. В молодій Українській Народній Республіці було створено міністерство еврейських справ, національна валюта мала написи чотирма мовами: українською, як і також еврейською (мовою їдиш), польською, та російською. Крім того, було вжито й інших заходів для задоволення національних потреб та сподівань евреїв та інших національних меньшин, які мешкали в українській державі. Але цей сміливий експеримент в галузі міжнаціональних відношень, закінчився спалахом насильств та анархією, що охопила всю країну. Під час громадянської війни та інтервенції інших держав, що призвели до загального озвіріння й небаченої жорстокості, численні банди нападали на різні національні меншини. Це зокрема стала причиною найгіршої різанини европейського еврейства за останні триста років. Як то не парадоксально, але близько сорока відсотків всіх відомих еврейських погромів було вчинено військами, які формально підпорядковувалися тому самому уряду, якій надав надзвичайно широкі громадянські права всім евреям.

Молитва за уряд досліджує цей парадокс, використовуючи колись закриті радянські архіви, численні матеріяли YIVO, Інституту Еврейських Досліджень у м. Нью Йорк, Гебрейський Університет в Єрусалимі, та інші додаткові джерела слов'янськими та еврейськими мовами. Книжка проливає нове світло на звязок між кількома українськими урядами і спалахом міжнаціональної ворожнечі, та детально розглядає роль Симона Петлюри, українського керівника, котрий пізніше був вбитий евреєм, що буцімто хотів помститися за погроми. Ця книжка матиме неабияку цінність для всіх, хто цікавиться цим ключовим періодом української та еврейської історії. Вона щедро ілюстрована фотографіями того періоду, мапами, та схемами.

Надруковано спільно з Центром Еврейських Студій при Гарвардському Університеті. 280 сторінок, мапи, ілюстрації; ISBN 0-916458-88-1 (тверда обкл.) $34.95; ISBN 0-916458-87-3 (м'яка обкл.) $18.95; англійською мовою.

Замовляйте *A Prayer for the Goverment* через
Harvard University Press
79 Garden St., Cambridge, MA 02138
tel. 1-800-448-2242; fax. 1-800-962-4983

1949 **1999**

Осередок Спілки Української Молоді ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Нью Йорку має шану запросити Вас з Родиною на

Ювілейний Бенкет із Забавою
з нагоди 50-ліття Осередку СУМ,

який відбудеться в суботу, 20 листопада, 1999 р. о год. 6:00 веч, в Залі Українського Народного Дому, при 140 Друга Авеню в Нью Йорку.

В програмі Бенкету: Відкриття, Головна Доповідь, Відзначння Членства та Мистецькі Виступи Молоді.

Вступ на Бенкет і Забаву: 75.00 дол.

За дальшими інформаціями просимо дзвонити на тел.: (212) 473-3467

ДІМ ДЛЯ ВСІХ СЕНЬЙОРІВ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

спонзорує на

СОЮЗІВЦІ
Foordmore Rd.
Kerhonkson, New York 12446

в будинку ` ГАЛИЧ `

ДІМ ДЛЯ ВСІХ СЕНЬЙОРІВ
членів і не-членів УНСоюзу

Постійний побут - всі обслуги:
Оплата залежно від членства в УНСоюзі і приходів

- повне харчування - 3 рази денно
- користь з усіх розвагових програм на Союзівці
- дружнє і безпечне оточення
- участь в українській громаді
- біля українських церков
- свіже гірське повітря

Аплікації приймаємо від вересня то травня

Пропонуємо поза літнім сезоном перебувати на СОЮЗІВЦІ:
- На короткий час - мінімум один тиждень
- Ця програма відкрита до всіх зацікавлених сеньорів
- Членів і не-членів УНС.

За дальшими інформаціями та аплікаціями прошу телефонувати до Головної Канцелярії Тел: 973 292-9800 Факс: 973 292-0900

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Air Ukraine UZBEKISTAN airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНҐ-767-300

У ВІВТІРКИ, П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ

з летовища Кеннеді

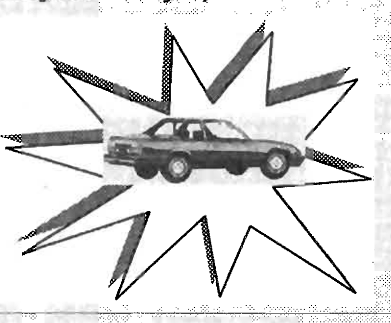
За довідками телефонувати:

"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 *(бюро)*
1-212-245-1005 *(резервування квитків)*
1-800-820-2891 *(вантажі)*
1-718-244-0251 *(вантажі, факс)*

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Служить українській громаді від 1952 року

Пора на нове безпечне авто?

Звертайтеся до нас за найвигіднішою позичкою

1-888-POLTAVA
(1-888-765-8282)

MAIN OFFICE:	24th Street Branch:	Ukrainian Center Branch:
1729 Cottman Ave.	2307 Brown St.	910 Henrietta Ave.
Philadelphia, PA 19111	Philadelphia, PA 19130	Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 725-4430	Tel.: (215) 232-3993	Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 725-0831		Fax: (215) 379-2757

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ – мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ – 2 - 3 тижні – мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ – Висилка та доставка
ЕЛЕКТРОНІКА – 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ до Західної України

БУДЬ-ЯКИЙ ХАРЧОВИЙ ПАКУНОК З НАШОГО КАТАЛОГУ

10% OFF З ЦИМ КУПОНОМ

ТІЛЬКИ У НАС! **ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ**

ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ

Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД $88 ДО $248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

Ваші потреби різноманітні...

Кредитівка САМОПОМІЧ В НЮ ЙОРКУ ПОЗИЧАЄ ГРОШІ!

➧ на низьких відсотках та вигідних умовах сплати
➧ чемна та швидка услуга

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:
23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

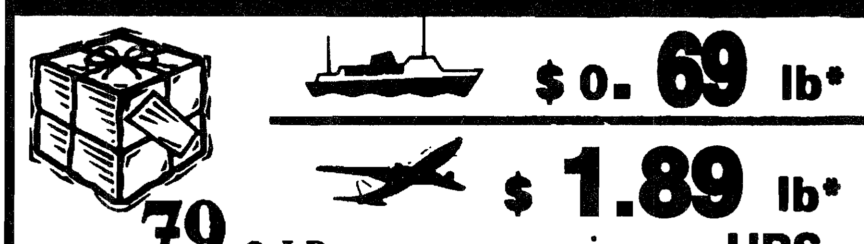
226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097 Нова Філія!

Незадовго відкриється! Філія в Асторії: 32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

Пакунки та доляри в Україну

$ 0.69 lb*

$ 1.89 lb*

79 с LB при пересилці через **UPS**

* Окрема доплата за доставу кожного пакунка

Ліцензійована пересилка долярів.

Достава американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA **1 (888) 725 8665**

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

ПРИДБАЙТЕ НОВЕ ВИДАННЯ – КОЛЬОРОВУ КНИГУ-АЛЬБОМ

„СЛАВА УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА"

яка вийшла у видавництві „Фортуна" українською мовою. Велика книга-альбом, історія козаччини широко кольорово ілюстрований, люксусово виданий, містить 380 ілюстрацій, 340 сторінок, прекрасний подарунок.

Рівнож маємо на складі попередні наші видання:

„UKRAINE AND UKRAINIAN", „UKRAINE HISTORY AND ARTS"– англійською мовою, „УКРАЇНЦІ В СВІТІ"– українською мовою.

Наше видавництво має на складі великий вибір поштівок на всякі нагоди. Всі ці видання можна набути:

Ukrainska Knyharnia, 4340 Bernice St., Warren, MI 48091. Tel.: (810) 754-0576
West Arka, 2282, Bloor St., W. Toronto, ON M6S 1N9. Tel.: (416) 762-8751
Yevshan Commun, Box 325 Beaconsfield, QU H9W 5T8, Tel.: 1-800 265-9858
„Fortuna", P. Kardash, 74 Snell Gr., Oak Park, Vic 3046 Australia, Tel/Fax (613) 9306-4431

Книга під заголовком „Ірина Захарків.Зібрані твори"
в Римській Бібліотеці оо. Василіян
і служить Ватиканському Радіо.

Вп. і Дорога Пані!
Щиро дякую за памʼять і святочні побажання та чудову коляду, а найбільше за цінний дарунок — „Зібрані Твори" та що мене зачислили до тих 150, які мали честь і щастя отримати це памʼяткове і цінне видання достойної Авторки, яке збагатить нашу Римську бібліотеку.
Про це видання по Великодні довідаються багато тисяч слухачів Ватиканського радіа, через яке не тільки повідомлять про це рідкісне видання, але і подадуть свою оцінку. Таким чином про нього знатиме багато більше, як з газет.
А був[?] недавно в Україні і в липні знову маю там їхати. А може вдасться мені і до Америки хоч на пару тижнів вибратися. Може тоді буде нагода зустрінутись. Був би дуже радий.
Ще раз щиро здоровлю
30.3.98 о. Ісидор Патрило, ЧСВВ

31 березня 1998 р.

Вп. Ірина і Інж. Остап Захарків

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У Світлий День
Христового Воскресення
Веселих і Щасливих Свят

Бажаю всім і щиро всіх здоровлю
о. Ісидор Патрило

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА

В Україні уже появилося ювілейне видання творчости нашого найбільшого поета і генія та національного пророка – **КОБЗАР** Тараса Шевченка.

Книжка середнього формату, в твердій оправі з паперовою обгорткою, 437 сторінок друку, за редакцією д-ра Василя Сімовича і післямовою академіка д-ра Миколи Жулинського.

ЦІНА (промоційна) 10 дол. – з пересилкою в Канаді, США і в Україні. Наклад невеликий – тому СПІШІТЬ із замовленнями. Цей ШЕВЧЕНКОВИЙ **КОБЗАР** дає читачеві в приступній формі національну, непофальшовану большевиками, інтерпретацію творчости нашого національного геніяльного поета. Це ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ для широких мас, для всіх, а особливо для студентів, молоді, шкіл, наукових інститутів, бібліотек і т. п.

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

*ЗАКУПІТЬ цей ювілейний **КОБЗАР** для себе, для своєї родини, подаруйте його Вашим приятелям, або що дуже важливе – ПОДАРУЙТЕ його для шкіл, бібліотек та наукових інститутів або Вашій родині в Україні.*

ЗАКУПІТЬ певну кількість книжок КОБЗАРЯ, а ми вишлемо їх на Вами подані адреси, включно в Україну, у Вашому імені.

*ДАРУЮЧИ **КОБЗАРЯ** ДЛЯ ШКІЛ В УКРАЇНІ, ВИ ДОПОМАГАЄТЕ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ВИХОВАННЮ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.*

ЩИРА ВАМ ЗА ЦЕ ПОДЯКА!

Жертводавці 50 дол. і більше одержать посвідки для податкових цілей, а від 250 дол. і більше одержать додатково
ПРОПАМ'ЯТНІ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ГРАМОТИ ПОДЯКИ

Чеки просимо виписувати на:
T. Shevchenko Kobzar
і висилати на адресу:
T. Shevchenko Centre in Lviv
c/o 2150 Bloor Street West, Suite #96,
Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8

Для особистих інформацій тел.:
(416) 239-4407 • факс (416) 239-1526

Українська громада попрощала д-ра К. Рогозинського

Несподівано, ще повний енергії і далекойдучих плянів, 12 вересня 1999 року у Нью-Йорку перенісся у Божі засвіти відомий український лікар-хірург, громадсько-політичний діяч, український патріот д-р Климентій Рогозинський.

У п'ятницю, 17 вересня, у похоронному заведенні Петра Яреми, при сьомій вулиці, широка українська громада прощала у безворотню дорогу д-ра Климентія Рогозинського. Парох УКЦ св. Юра о. Патрикій Пащак, ЧСВВ відправив Панахиду, а після того Микола Галів виступив з прощальним словом від Наукового Товариства ім. Шевченка, якого довголітнім членом, а також основником двох фундацій при НТШ був покійний. Ольга Гнатейко, голова Українського Музею у Нью-Йорку, прощала покійного, як ентузіяста, подвижника і великого мецената – жертводавця на потреби Українського Музею, а д-р Теодозій Крупа – як близького товариша по професії. У суботу, 18 вересня, у церкві св. Юра при сьомій вулиці о. П. Пащак відправив заупокійну Службу Божу і теплими словами попрощав покійного і висловив співчуття дружині Ользі та родині. Покійного д-ра К. Рогозинського похоронено на цвинтарі у Перт Амбою, Н. Дж.

К. Рогозинський народився 24 серпня 1924 року у Дрогобичі. Після одержання середньої освіти у 1939 році, записався на медичні студії Львівського Медичного Інституту, але воєнні роки не дали можливости їх закінчити. У свої юнацькі роки пережив велику трагедію – батька, який був суддею, більшовики розстріляли у 1940 році, а маму-учительку заслали в Сибір з двома синами, Степаном і Климентієм. Климентію вдалось втекти. Мати в 1945 році померла в Сибірі.

Перед другим приходом більшовиків у Західну Україну Климентій прилучився до великого ісходу з рідних земель і опинився у Західній Німеччині.

У 1950 році прибув до США і поселився у Нью-Йорку. У шпиталі Колюмбус, що тепер називається Кабріні, відбув інтернатуру та розпочав спеціялізацію загальної хірургії. З 1959 року провадив приватну лікарську практику. Був активним членом Українського Лікарського Товариства, виступав з науковими доповідями на медичні теми. Був також членом американських медичних товариств. За студентських часів був активним серед студентів, видав пропам'ятну книгу: „UNNRA Studenten in Heidelberg University".

Покійний д-р К. Рогозинський був непересічним любителем українського мистецтва, зокрема української вишивки, видав дев'ять альбомів українських вишивок. Д-р К. Рогозинський своїми щедрими пожертвами підтримував Наукове Товариство ім. Шевченка, Український Музей у Нью-Йорку та інші українські організації. В особі д-ра Климентія Рогозинського українська громада втратила віддану, чесну, працьовиту і жертвенну людину, українського патріота. Хай вічна пам'ять про нього надовго залишиться між нами.

Микола Галів

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
повідомляє, що з непередбачених причин, запланований на 24 жовтня 1999 р. бенкет для відзначення 60-ліття Округи **НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ**

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в середу, 20 жовтня 1999 р., після довгої недуги, проживши 81 рік, відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ (МУХА) СТАХІВ

уроджена ВИННИКІВ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 22 жовтня 1999 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Feeney, 232 Franklin Avenue, Ridgewood NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 23 жовтня 1999 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Павла в Рамзей, Н.Дж., а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишилися в глибокому смутку:

чоловік – ЄВГЕН
сини – ЗЕНОН з дружиною ЛЕСЕЮ і донькою НАТАЛІЄЮ
– БОРИС з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми ТИМІШЕМ і ТАНЕЮ
дочка – ЛАРИСА
брати – ЯРОСЛАВ з дружиною ДАРІЄЮ
– ВОЛОДИМИР зі сином АСКОЛЬДОМ
ближча і дальша родина в Німеччині, Голяндії, Перемишлі і в Україні.

Замість квітів просимо складати датки на „Музей Шестидесятників" в Києві і на фільм про Президента УГВР Кирила Осьмака. Чеки просимо висилати на адресу: UHWR Press, P.O. Box 630, Cooper Station, New York, NY 10003.

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої дорогої МАМИ і БАБЦІ

бл. п.

СОФІЇ ОЛЕСНИЦЬКОЇ

відбудуться

СЛУЖБИ БОЖІ

в таких церквах:

30 жовтня 1999 р., о год. 7:45 ранку в церкві св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ;

31 жовтня 1999 р., о год. 12-ій пол. в церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ в ГЕМТРЕМКУ, МИШ.;

1 листопада 1999 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. ПОКРОВИ, ТОРОНТО, КАНАДА;

1 листопада 1999 р. в церкві св. МИХАЙЛА у ЛЬВОВІ.

Просимо приятелів і знайомих про молитви за спокій її душі.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 30 вересня 1999 р. відійшла у вічність наша найдорожча ТЕТА

бл. п.

СТЕФАНІЯ СТЕБЕЛЬСЬКА

з дому МОСКАЛЬ

нар. 1 січня 1919 р. в Бориславі, Україна

ПАНАХИДА відбулася 12 жовтня 1999 р. в похоронному заведенні Moore-Howard Mortuary.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 жовтня 1999 р. в українській католицькій церкві в Денвері, Кол.

У глибокому смутку залишилися:
дружина сл. п. сестрінка – МАРІЯ ЗАЗУЛИНЕЦЬ
донька сл. п. сестрінка – ТЕТЯНА БІЛОРУЧІЙ
та ближча і дальша родина в Австралії і в Україні.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 12 жовтня 1999 р. в Лас Крусес, Нью-Мексико, на 88-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ВОЛОДИМИР КЕБУЗ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 23 жовтня 1999 р., о год. 10-ій ранку в церкві Вознесіння у Мелровз Парк, Па., а опісля на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Залишив в глибокому смутку:
дружину – СТЕФАНІЮ
сина – БОГДАНА з дружиною ЗІРКОЮ
внука – ПЕТРА
шваґра – ЯРОСЛАВА БОБИНСЬКОГО
та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді та Україні.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 26 вересня 1999 р. відійшов у вічність на 77-му році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ВУЙКО

бл. п.

ДМИТРО ШПАК

нар. в селі Панасівка, Зборів, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 вересня 1999 р. в церкві св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й.
ПОХОВАНИЙ 29 вересня 1999 р. на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Горем прибиті:
дружина – СОФІЯ
дочки – МАРІЯ
– ВАРВАРА
та ближча і дальша родина в США й Україні, а також друзі і приятелі.

Вічна йому пам'ять!

Пожертви в імені Дмитра Шпака можна висилати до церкви св. Трійці
(Holy Trinity Church, 211 Fordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446)

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 13 жовтня 1999 р. на 73-му році життя несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

бл. п.

інж. ОЛЕГ КУРІЦА

У глибокому смутку:
дружина – ГЕНЯ
син – ЮРІЙ з дружиною АРЕТОЮ і донями ДІЯНОЮ і ВІКТОРІЄЮ
донька – ТЕРЕСА з чоловіком ТАРАСОМ ЯВОРСЬКИМ
дальша родина:
– ВАНДА БАГМЕТ з родиною
та родини в Чикаго, Нью-Джерзі, Канаді та в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина бажає, щоб пожертви складати на: PLAST – POBRATYMY FOUNDATION 5 York Lake Court, Oak Brook, IL 60523 на користь виховної праці пластунів.

Ділимося сумною вісткою, що 14 жовтня 1999 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п.

інж. ІВАН ФУР

нар. 25 лютого 1906 р.

ПАНАХИДА відбулася 17 жовтня 1999 р. в похоронному заведенні Головчак, Парма, Огайо.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 18 жовтня 1999 р. в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

В глибокому смутку залишилися:
доньки – МИРОСЛАВА з чоловіком БОГДАНОМ ФУТЕЄМ
– МАРІЯ з чоловіком ІГОРОМ ФЕДЬКІВ
внуки – АНДРІЙ, ЛІДА, ДАРЦЯ, РОМАН, ЮРІЙ, ДОРЯН, МИХАЙЛО
правнучки – МАЯ і ТОНЯ

Вічна йому пам'ять!

У ДРУГУ БЕЗМІРНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу від нас у вічність нашого дорогого і незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ та ПРАДІДУСЯ

бл. п.

ПАВЛА ВОЛОДИМИРОВИЧА ПРИШИБИ-ПРИШИБИНСЬКОГО

будуть відправлені

ПАНАХИДИ

у неділю, 31 жовтня 1999 р. після Служби Божої в українських автокефальних православних церквах:

св. Покрови у Філядельфії, Па.,
св. Андрія у Атланті.

Просимо рідних та знайомих про молитви за спокій душі покійного Павла

дружина – ОЛЬГА
дочка – ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО
внучки – ЛЕСЯ ДОЛИНАЙ з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ
– ОЛЯ БРОДВЕЛ з чоловіком ЕРИКОМ
внуки – ЮРІЙ ТРИПУПЕНКО з дружиною ІРЕНОЮ
– ТАРАС ТРИПУПЕНКО
правнучки – ЛАНЯ та СОФІЙКА
правнуки – ВІТЯ, ПАВЛИК, АДРІЯН, ЮЛІЯН, ЛУКА, РОМЧИК
родина в Україні.

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 15 жовтня 1999 р. відійшов у вічність найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ДМИТРО ЗЕГРАЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 19 жовтня 1999 р. в українській католицькій церкві св. Володимира, а відтак на цвинтарі св. Духа.

У глибокому смутку залишилися:
дружина – МАРІЯ з дому ЛАБА
донька – ГЕЛЕНА ТОРОНТО з чоловіком ДЖАНОМ
внуки – ДЖАН, МАРІЯ, ДЖІНА, НОЕЛЬ
правнучок – ТИМІ
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 16 жовтня 1999 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БРАТ, ВУЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

ЗЕНОН-ІВАН МАШТАЛЄР

СВЯТА ЛІТУРГІЯ відбулася 20 жовтня 1999 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.
ПОХОРОН після св. Літургії на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:
сестра – СОФІЯ-ГАЛИНА
сестрінка – ОЛЕНА СМИК з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ та донькою НАТАЛКОЮ і сином АНДРІЄМ з дружиною д-р ЛЕСЕЮ
швагер – ЯРОСЛАВ РОМАХ

Вічна йому пам'ять!

За зміст і мову оголошень "Свобода" не відповідає